

જરથોસ્તી બાળ બોધ.

ભાગ ૪ થો.

બનાવનાર,
. માણેદ રતનજી રૂશતમજી કાંગા.

કિમ્મત ચાર આના.

મુબદ્દ વરતમાન પરેસ.

સને ૧૨૫૧ હમ્મજેજરદી.
સને ૧૮૮૨ હસવી.

૨૬૫૨

અવસ્તા-આયરવ નામ અહમે.

અર્થ-—હું અયોરનાં નામ ધરાવું છે.
(એ પરમાણું દાદાર દોરમજ્જ કેહેય.)

અવસ્તા-પમ્માફરી આફ અથ ડરને.

અર્થ-—પેહેલો અયોરનાં.

(ફરવરદીન યશતમાં જરથોશતને વાશતે છે.)

દીપાવો.

જગત કરતા શાહેખનાં નામથી તે શાહેખની બ-
ખશેખથી હમાએ ધારવેજી. કાંમ પાર પરીજ છે.
તે એછે કે હમારી ધારનાં હેવી હતી કે શરવે નાં-
ધલા માહટા જરતોશતી શાહેખોને પ્રજીઆત ત-
રીકે જે બંદગી છે તે બંદગી કરવાનાં અવશતા,
તેનાં અરથો-અને તેની ખુખી બરેલી સમજન
શાયેજી એક પુસતક બનાવી ટોલાને સવલ પરે હેવી
ઢપનાં આકારમાં તેનાં ચાર ભાગ છુટા છુટા છપાવી
ટોલાની શેવા બજાવવી. હેવાં ધરંમ બોધ પુસતકનાં
નાધલા તરણ ભાગ છપાઈ રેવા બાદ, આ ચોથો ભાગ
છપાઈ બાહર પડેઓ છે. એ પુસતક દશતુરજી સા-
હેબ એરચજી શોરાખજી મેરજી રાંનાંની કલમથી
લખાયું છે. અને હમારે નાંમ છપાઈ પરશીધ

થાયું છે. એ ચાર ભાગ મલ્લી કોઇપણ શહેર એક
 પુશતક એકઠું બંધાવેતો તે આખું પુશતક બને
 હેવી ધપથી બનાવેલું છે. એ પુશતકની એકંદર
 નકલ હમે શાદી બાંધણીની બંધાવી છે તેની
 કીમત બાર આનાં રાખી છે તથા શુનેરી ગીલી-
 ટના પુશતકની કીમત રૂ. ૩૧) રાખી છે. એજ મકથદ.

રાજ ૧ લો માહા ૮ મો શને ૧૨૫૧ એબદેનરદી.

લા. ૦ મોએદ રતનજી રૂશતમજી કાંગા.

જરથોસ્તી આળ ઓધ.

ભાગ ૪ થો.

પાઠ ૧ લો.

ઝાસપંદ* વધેચ* ભેડેચ*
કંબુલ કંડેચ* પરકાશવું* ઘટેચ*

માહુખોખતાર નીઆએશ.

ધત.

ખશનઓથર અહુરહુ મજદાહુ અશેમ
વોહુ (૧) ૫ નાંને ઈઅનદાંન અહુરમજદ
ખોદાદ અવજૂની ગુરજે ખુરેહ અવજૂઈ
આદ. માહુખોખતાર માહુ ઈજદ ખેરસાદ.

અર્થ.

હોરમજદની ખુશી (હોજો) ઈઅજદાનાં નાંમ
થી (સરૂ કરું છેઉ) કે વરધી કરનાર સાહેબ
હોરમજદની યોજોરગી ને નુર જાગ્યાહે યાએ.
અને સફાઈ આપનાર માહ મજદ માહારી મદદે
ચાહોંચો*

પદ.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેનાંજુમ.
અજ હરવસતીન દુશ્મત. દુનૂખત. દુજ
વરશત. નેમ પ ગેતી મનીદ. હુશ્મ ગોશ્ત.
હુશ્મ કરદ. હુશ્મ જસત. હુશ્મ યુગ બદ
એસતેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની.
ઠાવશની. કુનશની. તની રવાંની. ગેતી
મીનોઆની.

અર્થ.

હું સધલા ગુનાહથી પસતાવો કરી દુર રેહવું
છેઉં, અને મેં આએ દુનીઆમાં જે સધલા

પુરા વીચારે વમાસેઆં, તથા પુરાં સખુનો ઓ
લેઆ અને પુરાં કાંચા કીધાં, તથા જીખી પુરૂં
માગથી તીપજીડે હોએ, અથવા પેહલેથી મારા
થી ખનીડે હોએ, તે સવલા ગુનાહને વીશે, મારા
વીચાર, વચન, કરની, આએ દુનીઆઈ બદન
અને જીખી જાતને લગતી (ચીજે) વતે પસતાવો
કરી દુર રેહુ છેડે*

૫૮.

તુમેં અવાખશ પશુમાંન પ સે ગવસની
પ પતેત હોમ.

આરથ

ઓ ખોદા ! હું તરણદો વચનથી (ઈઆને
વીચાર, વચન, અને કરણીથી) પસતાવો કરૂં
છેડે માટે તું મહુને માફ કર*

અવસતા.

નેનો અહુરાફ મજદાફ. (તરણ વખત
ખાલે) નેનો અમેશસ્પેદ્યાઓ સપેનતએ

ફળીઆ. નેના માડુંધડાફ ગઝોએથરાફ.
 નેના પફતે-દીતાફ. નેના પફતે-દીતે.
 (એ આખો ૫કરો તરણ વાર પઠે.)

અર્થ.

હોરમજદને નેમાજ (હોળે), અમેશાસપંદોને
 નેમાજ (હોળે), ગોસપંદના તોખમ (જાત)વાલા
 માહુતાખને નેમાજ (હોળે), સનમુખ દેખાએલા
 માહુતાખને નેમાજ (હોળે), અને સનમુખ દે
 ખાતા માહુતાખને નેમાજ (હોળે)*

અવસતા.

ખશનએથર અહુરહુ મજદાડ. તરો
 ફદીતે અંધરહુ મફનીએડુશ. હફથીઆ
 વરશતાંમ. હીઅદ વરાના ૫રશોતેમેમ
 અશેમ વોહુ (૩).

અર્થ.

હોરમજદની ખુશી અને ધનામીનાને ધીકાર
 એ વાજખી કાંમ કરનારાઓની અતી ઉત્તમ
 ઈછા છે*

અવસતા.

પ્રવરણે મજદઈઅસનો જરથુશ્તરેશ.
વી.દએવો. અહુર-દકએશે (જે ગેહુ હા
એ તે પઠે) પ્રસસતઈઅએમ.

અર્થ.

હું એક ખોદાને માંનનારો જરતોશતને મલ
તા, દેવથી જુદો અને હોરમજદી તરીકાવા
લો છું*

અવસતા.

માપુંધહુહુ ગઓએથરહે. ગેપુશ્ચ અ
એવો-દાતઈઆપુ. ગેપુશ્ચ પેપુર-સરેદ
ઈઆપુ. ખશનઓથર ઈઅસનાશ્ચ. વહુ
માશ્ચ. ખશનઓથરાશ્ચ. પ્રસસતઈ
અએમ.

અર્થ.

ગોસપંદ તોખમી માહુતાખની, ગાવીઓદાદ
ની અને ઘણી જાતનાં ગોસપંદોની ઇજેશને,

નીઆએશ, ખુશી અને વખાણ કરવાને હું
પસંદ કરું*

અવસતા.

ઈઅથા અહૂ વફરીઓ જઓતા પ્રા
ને મરતે. અથા રતુશ અશાદચીદ, હુઅ
પ્રા અશવ વીદવાપુ મરઓતૂ.

અર્થ

જેમ કીરીઆ કરનાર (મોખેદ) હોરમજદને
આપએખતીઆરી વાલો માહરી હુજુર જાહેર
કરેછે, તેમજ પવીતર વીદવાંન ગુરૂ સચાઈની
મારફતે જાહેર કરે*

અવસતા.

નેનો અહુરાફ મજદાફ. (તરણ વખત
બાલે) નેનો અનેશએબીઓ સપેનતએફબી
ઓ. નેનો માપુંધહાફ ગઓએથરાફ.
નેનો પફતે—દીતાફ. નેનો પફતે—દીતે.
(એ આબો પ્રકરો તરણ વાર પઠે.)

અરથ.

હોરમજદને નેમાજ (હોળે), અમેસાશપંદોને
નેમાજ (હોળે), ગોસપંદનાં તોખમ (જાત)વાલા
માહુતાખને નેમાજ (હોળે), સનમુખ દેખાએલા
માહુતાખને નેમાજ (હોળે), સનમુખ દેખાતા
માહુતાખને નેમાજ (હોળે)*

અવસતા.

કદ માડુ ડખશીએફતે. કદ માડુ નેરે
ફસફતે. પનચ—દસ માડુ ડખશીએફતે.
પનચ—દસ માડુ નેરેફસફતે. ઇચ્ચાડુ હે
ડખશીઆંસતાતો. તાડુ નેરેફસાંસતાતો.
તાડુ નેરેફસાંસતાતો. ઇચ્ચાડુ હે ડખશી
આંસતાતસચેદ. કે ઇચ્ચા માડુ ડખશીએ
ફતે. નેરેફસફતે થવદ.

અરથ.

કેમ માહુતાખ વધેચ અને કેમ માહુતાખ ધ
ટેચ, પંદર દાહુડા માહુતાખ વધેચ અને પંદર

દાહુડા માહુતાળ્ય ધટેય, અને જાહુરે તે હેડાવ
પરમાંણે વધેય, તારે તે હેડાવ પરમાંણે ધટેય,
અને જારે તે હેડાવ પરમાંણે ધટેય, તારે તે
હેડાવ પરમાંણે વધેય ઈઆને તેનું વધવું ધટવું
એક સરખી રીતનું છે. એ હારમજદ તું સે
વાએ ખીજે કાણ છે, જેનાથી માહુતાળ્ય પરકા-
શમાં વધી તથા ઘટી શકેછે*

અવસતા.

માડુંધહેમ ગઆએથરેમ અશવનેમ
અશહે રતૂમ ઈઅજમફદે. તદ માડુંધ
હેમ પફતે—વએનેમ. તદ માડુંધહેમ પફ
ત—વીસેમ. રઆખશનેમ માડુંધહેમ અ
ફવે—વએનેમ. રઆખશનેમ માડુંધહેમ
અફવે—વીસેમ હેશતેનતે અમેશાડુ સપે
નત ખરેનો દારઈએફનતે. હેશતેનતે અ
મેશાડુ સપેનત ખરેનો બખશેનતે. જાંમ
પફતે અહુરદાતાંમ.

અરથ.

અશોધનાં સરદાર અશો ગોસપંદનાં તોખમ
(જાત) વાલા માહુતાખની હુમો વખાંણ કર્યે
છીએ, જારે તે માહુતાખને ઉપર જોડિંચ, તારે તે
માહુતાખને કચુલ કરનાર થાડિંચ, અને જારે
રોશન માહુતાખને બરીબર જોડિંચ, તારે રોશન
માહુતાખને સનમુખથી કચુલ કરનાર થાડિંચ.
અમેશાસપંદો ઉભા રેહ્ય અને તેનાં નુરને રા
ખ્ય, અને અમેશાસપંદો ઉભા રેહ્ય અને
તેનાં નુરને હોરમજદની પેદા કીધેલી જમીન
ઉપર બખશીય*

અવરતા.

આઅદ ઇઅદ માપુંધહુ રઓખશને
તાપઈએફતે. નેશતે પુરવરનાંમ. જફરે—
ગઓનનાંમ. જરમએમ પફતે જેમાદ
પુજીખશીફતે. અનતરે—માપુંધહાપુસમ.
પરેનો—માપુંધહાપુસમ. વીશપતથાપુસમ.

અર્થ.

જારે કે માહુતાબની રોશની પરકાશેચ તારે
ચાંદરાતના વખતમાં, પુણમનાં વખતમાં અને
અમાસનાં વખતમાં, જમીનની ઉપર લીલા રંગ
ના જાહુડોના રોપા બાહારનાં વખતની મીસાલે
ઉગે છે*

અવસતા.

અનતરે-માપુંધહેમ અશવનેમ અશહે
રતૂમ ઇઅજમદદે. પેરેનો માપુંધહેમ
અશવનેમ અશહેરતૂમ ઇઅજમદદે. વીશ
પતયેમ અશવનેમ અશહેરતૂમ ઇઅજ
મદદે.

અર્થ.

અશોઈનાં સરદાર અશો ચાંદરાતનાં માહુતા-
બને હુમો વખાંણીએ છેઈએ, અશોઈનાં સર-
દાર અશો પુણમનાં માહુતાબને હુમો વખાંણીએ
છેઈએ, અને અશોઈનાં સરદાર અશો અમાસ
નાં માહુતાબને હુમો વખાંણીએ છેઈએ*

અવસેતા.

ઈઅજાઈ માડુંધહુન ગઅોચિથરેમ.
 બધેમ રઅેવનતેમ. ખરેનંધહુનતેમ. અ
 પ્રનંધહુનતેમ. તપ્રનંધહુનતેમ. વરેઅંધહુ
 નતેમ. ખશતાવનતેમ. ઈશતેવનતેમ. ઈઅ
 ંખશતેવનતેમ. સઅોકવનતેમ. જરે
 મીઆવનતેમ. વોહવાવનતેમ. બધેમ બ
 અશજન.

અરથ.

ગાસપંદનાં તોખમ (જાત) વાલો માહુતાખ
 જે હીસો આપનાર, ચલકાતવાલો, નુરવાલો
 તરાવતવાલો, ગરમીવાલો, રોશનીવાલો, પરવરેશ
 કરનાર, દોલતમંદ, કઉવત આપનાર, ક્રાઅેદો
 ધોંહાંચાડનાર, લીલોતરીભરેલો, નેઆમત આ
 પનાર, હીસો આપનાર અને તંદરૂસતી આપ-
 નારને હું વખાંચું હૈં*

અવસતા.

અહરેઈઅ ખરેનંધહુઅ તેમ ઇઅજાફ
સુરનવત ઇઅસન. માપુંધહુમ ગઅાએ
થરેમ. જઅાથરાખીઅા માપુંધહુમ ગ
અાએથરેમ અશવનેમ અશહુ રતૂમ ઇઅ
જમફદે.

અરથ.

તેનાં ચલકાત અને નુર વતે ગોસપંદનાં તો
ખમ (જાત)વાલા માહુતાખને હું વખણાંએલી
ઇજશને શાથે ઇજું અને અશોઈનાં સરદાર
અશો ગોસપંદનાં તોખમ (જાત) વાલા માહુતા
ખને કીરીઆ શાથે હુમો ઇજઅે છેઈઅે.

અવસતા.

હુઅામ ઇઅા ગવ ખરેસમન હુજવો-
દંધહુંધહુ. માથરઅ. વઅઅ. શીઅઅાથન
અ. જઅાથરાખીઅસઅ. અરશુખદઅેફ
ખીઅસઅ. વાધજેખીઅા.

અર્થ.

હોમ, જે કે છવાંમ, ઘરસમ, જે જોખાંનની દાનાઘથી બનેલું છે તે વતે, ભનતર વતે, સખુન વતે, કરણી વતે, કીરીઆ વતે અને રાસત બો લાએલા સખુન વતે, માહુ ઈજદને હોમો આરાધીએ છેઈએ*

અવશતા.

ઈએંધહે હાતાંમ આઅદ ઈએસને ૫૬ તી વંધહે. મજદાડુ અહુરો વએથા અ શાદહ્યા. ઈઆડુંધહાંમયા. તાંસયા તા ડુસયા ઈઅજમદે.

અર્થ.

જેને હુઈઆતી ધરાવનારાઓમાંથી હોરમજ દને સચાઈની મારફતે ભલી આરાધનાંમાં જના વેલોછ તેને તથા અનજુમનના નર અને નારીને હોમો આરાધીએ છેઈએ*

પત.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ યોદાફ અ
વજૂનીએ મરદુમ. મરદુમ સરદગાંન. હુમા
સરદગાંન. હુમબાફશતે યેહાંન. પુશ્ન
યેહદીન માજદઈઅસનાંન. આગહી આ
સતવાંની. નેકી રસાંનાદ. અફદૂન બાદ.

અરથ.

ઓ ! હોરમજદ માંણશો, અને જાતજાતનાં
માંણશો તથા સંઘલી જાતોની વરધી કરનાર
સાહેબ, સંઘલા ભલાઓને તથા હું જે ભલી
દીનનો છેડે તે મહુને ઇઅજદાંપરસતી દીનની
વાકેફગારી, એકીનદારી અને નેકી ધોંહાંચાડો,
એ પરમાંણે આમીન થાઓ*

અવશતા.

(પરગટ પઢે) ઇઅથા અહૂ વફરીઓ
(૨) ઇઅશનેમય. વહુનેમય. અઓજસ
અ. જવરેય. અફરીનાને. માપુંધહુડે ગ

ઓએથરહુ. ગેગુથય અએવો-દાતર્થઆ
 ૩. ગેગુથય પોગુર-સરેદર્થઆ૩. અએમ
 વોહુ. (૩)

અરથ.

ગોસપંદ તોખમી માહુતાખની, ગાવીઓદાદ
 ની અને ઘણી જાતનાં ગોસપંદોની ઇજેશને,
 નીઆએશ, સખુન અને બંદગીનાં ઉપર હુ
 પીઆર ખતાઉં છઉં*

અવશતા.

દસત અએમ વેરેથરધનેમ. દસત ગે
 ગુથ ખાથરો-નહીમ. દસતનરાંમ. પગુર
 વતાતેમ. સતાહીઅનાંમ. વીઆખનનાંમ.
 વનતાંમ અવનેમનનાંમ. હુથર-વનતાંમ.
 હનેરેયે હુથર-વનતાંમ. દુશ-મફનીગીશ.
 સતેરપતાંમ. એથર-અવ'વહાંમ.

અરથ.

આપો મહુને હીંમત અને કૃતેહુમંદી, આપો

મહુને ગોસપંદની દોલત ઈઆને ઘણાં ગોસપં
દો, આપો મહુને ઘણાં માંણશો ઈઆને કરજ
દો, જે તારીફ લાએકનાં, અનનુમનમાં બેશનારાં,
(પુરાઆને) મારનારાં, નહી હાર ખાનારાં, હ
રીશને એકદમ મારનારાં, દુશમનોને એકદમ
મારનારાં અને જાહેર ખુશી આપનારાં તથા મ
દદ કરનારાં*

અવશત્ત.

ઈઅજત પોતુર—ખરેનંધહ. ઈઅજત
પોતુર—અએશજ. એથર વો બુઈઆરેશ
મસાંનાતુ. એથર વો જવનો—સવો. એ
થરેમ બોદદ ઈબિજેમએદ ખરેનો. ઈઅ
જેમનાદ આપો દાઈઅત. અશેમ વોહૂ.(૧)

અરથ.

ઓ ! ઘણાં નુરવાલા ઈઅજદો, ઓ ! ઘણી ત
નદરસતી આપનારા ઈઅજદો, તમારેથી બોજોર
ગી જાહેર થાઓ, તમારેથી નીઆએશનાં ફાએદા

જાહેર થાઓ, તમે નુર બખ્શવાને વાસતે જા
હેર થાઓ અને તે પાણીઓની વખાંન કરના
રને આપો*

અવશતા.

અહુમાફ રઝેશય ખરેનસય. અહુમાફ
તનવો દરવતાતેન. • અહુમાફ તનવો વ
જદવરે. અહુમાફ તનવો વેરેથરેન. અ
હુમાફ ઈશતીન પઓતુરશ ખાથરાંન.
અહુમાફ આસનાંમચેદ પ્રજનતીન. અ
હુમાફ દરેધાંન દરેધાછતીન. અહુમાફ
વેહશતેન અહુમ અશઓનાંન. રઓચંધહેન
વીસાંયો ખાથરેન. અથ જમીઆદ. ઈઅ
થ આપ્રીનામે. અશેન વોહૂ ૧)

અરથ.

(જે બંદગી કરે) તે રાખસને સફાઈ અને નુર
હોજો, તેને તનદરસતી, તેને બદનની ચાલાકી,
તેને બદનની કૂતેહ, તેને પુરતાં સુખવાલી દોલત,

૨૨

તેને જાતી ચનચલાઈ ધરાવનાર ફરજદે, તેને
લાંમબામાં લાંબી જીનદેગાની, અને તેને અશો
લોકાનું તમામ સુખ ભરેલું અને રોશણીવાલું
બેહોશતનું ઘેર પોંદોચ્છો, જેમ હું દુઆ માંગુ
છું તેમ સંઘલી તેહેને પોંદોચ્છો*

અવશતા.

હજીંધરેમ બચેશજનાંમ બચેવરે બચે
શજનાંમ. (વાર ૩ પદે) અશેમ વોહૂ ૧

અરથ.

હજાર ઘણી તનદરોશતી અને દશ હજાર
ઘણી તનદરોસતી હોજો*

અવસતા.

જસ મે અવંધહે મજદ. (વાર ૩ બોલે)
અમહે હુતાશતહે હુરચોદહે. વેરેધર વ
નહે અહુરદાતહે. વનફર્ગતીઆપુસઅ કુ
પરતાતો. રાંમનો ખાસતરહે. વઈઅચોશ
કુપરો—કફરીએહે. તરદાતો અનીઆશ્શ

દામાંન. અજોતદ તે વળ્યો. ઈંઅદ તે અ
સતે સપેનંતો—મફનીઅઓમ. થવાશુંદે
ખદાતહે. જરવાનહે અકરનહે. જરવાનહે
દરેધો—ખદાતહે. અશેમ વોહૂ ૧)

અર્થ.

ઓ ! હોરમજદ તું માહારો મદદે પોંહોંચ. નેક
પેદા કીધેલા, અને ખુબસુરત અમ (ફરેસતા
ની) તથા હોરમજદના પેદા કીધેલા બેહિરાંમ
(ફરેસતાની,) તથા ખાલાતર વનનત (સેતારાની,) તથા
ખાનાંમાં લેહુજત આપનાર રાંમ ઈજદની
મહુને મદદ પોંહોંચજો, તથા ઉપર કાંમ કરનાર
અને શાધલી પેદાએશ કરતાં સરસ પેદા કીધેલા
“વએઈજદ” ની તથા ઓ વાઈઉ તારો પવન
જે શપેનામીનાને લગતોછે તેની તથા કુદરતી
કાએદાવાલા આસમાંનની તથા છેડા વગરનાં
વખતની અને કુદરતી કાએદાવાલા લાંમખા
જમાંનાંની મહુને મદદ પોંહોંચજો.

પત.

કેરૂં મોજદ. ગુનાહ ગુજારેશનેરા
 કુનમ. અશહી રવાને દુશારમરા. હમ
 કેરૂં. હમા વેહાને હપ્તે કેશવર જમીન.
 જમીન પેહના. રૂદ દરાનાં. ખુરશેદ
 ખાલા. ખુનદેહાદ ખેરસાદ. અશે ખેદ
 દેરજી. અથ જમીઆદ ઇઅથ આપરી
 નામે. અશેમ વોહૂ. ૧)

અરથ.

હું સવાબના બદલાને વાસતે, અને ગુનાહ
 દુર કરવાને વાસતે, સાફ દેલના પીઆરથી
 સઘલાં સવાબનાં કામ કરું. દુનીઆનાં તમામ
 ભલાં લોકોને, જમીનની ધોહુલાઈ, દરીઆનાં
 લમખાઈ, તથા સુરજની ઉનચાઈ જટલો બદલો
 ધોહાંચો, જે અશો હોએ તે લામખો વખત
 મુધી જીવજો, જેમ મેં દુવા કીધીછે તેમ સઘલું
 થાજો*

પત.

રોજ નેકનાંમ. રોજ પાકનાંમ. રોજ
 મુખ્યારક (જે રોજ હાએ તે બાલે) માહુ
 મુખ્યારક (જે મહીનો હાએ તે બાલે)
 ગાહુ (જે ગેહુ હાએ તે બાલે) નેમાજ
 દાદારે ગેહાંન દામાંન.

અરથ.

હું નેક નાંમવાલા, પવીતર નાંમવાલા મુખ્ય
 રક ફલાંને રોજે અને મુખ્યારક ફલાંને મહીને
 અને ફલાંની વખતે, દુનીઆની ખલકનાં પેદા
 કરનાર દાદારને નમુચ.

અવશતા.

ખશનઆથર અહુરહુ મજદાહુ. નેમો
 અહુરાફ મજદાફ. નેમો અમેશઅશ્વીઓ
 સપેનતઅશ્વીઓ. નેમો માહુવહાફ ગ
 આએથરાફ. નેમો પફતે—દીતાફ. નેમો
 પફતે—દીતે. અશેમ વોહુ. (૧)

અરથ.

હોરમજદની ખુશી અને હોરમજદને નેમાજ (હોળે), અમેશાસપંદોને નેમાજ (હોળે), ગોસપંદનાં તોખમ (જાત)વાલા માહતાખને નેમાજ (હોળે), સનમુખ દેખાએલા માહતાખને નેમાજ (હોળે), સનકુખ દેખાતા માહતાખને નેમાજ (હોળે)*

પત.

ગુરજે ખુરહુ અવજાઈઆદ. માહયો ખતાર માહા ઈજદ યેરસાદ. અમાવંદ પીરોજગર. અમાવંદી પીરોજગરી. દાદે દીને બેહુ માજદીઅસનાં. આગહી રવા ઈ ગોઆપ્રંગાંની બાદ. હુશત કેશવર જમીન અફદૂન બાદ. મન આંનો આવા ઈઅદ. શુદન (તરણવાર પદે) અશેમ વોહૂ. (૧)

અરથ.

સફાઈ આપનાર માહુ ઇજદનો ચલકાત અને નુર જુઆદે થાઓ, તે હીમતવાંન અને કુતેહ મંદ (માહુતાબ) હીમત અને કુતેહમંદીને સાડ માહુરી મદદે યોહાંચો, આખી ફુનીઆં ઉપર બેહુતર ઇઅજદાંપરસતીદીનનો ઇનસાફ, ખબર, ફેલાવો અને વખાણ થાઓ, તેજપરમાંણે મહુને પણ તેનું ઘટતી રીતે યોહાંચવું થાઓ*

પત.

(દખાણુ દશા તરફ જોવાડું કરીને પદે) દાદારે ગેહાંન. દીને માજદીઅસની. દાદે જરતોશતી.

અરથ.

ઇઅજદાંપરસતી અને જરતોશતને લગતી દીનને તે ફુનીઆંને પેદા કરનાર સાહેબ હોર મજદે પેદા કીધીછે*

અવસતા.

(પાંણી હાચિતો તે તરફ ખોડાડું કરી
પહે) નેમસે—તે અશાપ્ત મ સેવેશતે” અ
રદવીસૂર અનાહિતે. અશેમ વોહૂ (૧)
(જાહાડપાંણ હાચિતો તે તરફ ખોડાડું
કરીને પહે) નેમો પુરવરે વંધુહીશ મજ
દદાતહે અશેમ વોહૂ. (૧) (માહતાખ દે
ખાચિતો તેની તરફ ખોડાડું કરીને પહે)
માપુંધહેમ ગચ્ચાચિથરેમ. અશવનેમ
અશહે રતૂમ ઈઅજમદદે. અશેમ વોહૂ. (૧)

અરથ.

ઓ અતીશે કાચિદો કરનાર, પવીતર અને
ખાલેસ અરદવીસૂર તુને નેમાજ(હોજી), હોરમ
જદનાં પેદા કીધેલાં ભલાં જાહાડ પાંણને નેમાજ
(હોજી), અશોઈનાં સરદાર અશો ગોસપંદનાં
તોખમ (જાત)વાલા માહતાખની હુમો વખાંણ
કરોએ છેઈએ*

૫૮.

માહબોખતાર માહબજદ બેરસાદ.
અશ્વેન વોહૂ. (૧)

અર્થ.

સફાઈ આપનાર માહબજદ માહારી મદદે
ધોંહાંચો*

ખોલાસો—માહબોખતાર નીઆઝ્મિશ ઝિંટલે અં
દરની વખાંણ કરવી; એ નીઆઝ્મિશમાં જણાવેઆ
પરમાંણે અંદરથી, ગોઝપંદોગી પેદાઝ્મિશને અને જ
હાડ પાણીને શઝ્મિદો પોહોંચેછે, તેમજ ખીજી ચી
જોને ફાઝ્મિદો થાઝ્મિદે. એ નીઆઝ્મિશમાં ધણી
ખરી સંઘલી અંદરની વખાંણ આવેલીછે, આંદરાત,
પુણમ, અને અમાંસ, એ તરણ દાહાડા માહબોખ
તારની નીઆઝ્મિશ કરવાની જરૂર જણાવેલીછે. અને
દરરોજ કરેતો તેનું પુનઃ, એ નીઆઝ્મિશ કોઈપણ
વખતે કરવામાં અરચન નથી કારણ કે માહોર મ
અશતમાં એ નીઆઝ્મિશ આખી આવેલીછે અને
તે હ અશત કોઈપણ વખતે પઢવામાં આવેછે.

પાઠ ૨ જો.

ભક્ષાં પાંણી* પુરતોનાં જોદાંનને* કુધને*
મરદોની મનીને* ગલીચીને* પાક કરેચે*

અરદવીસૂર નીઆઝેશ.

પત.

ખશનઝોથર અહુરહું મજદાપું. અશે
મ વોહુ (૧) પનાંને ઇઅજદાંન. અહુર
મજદ ખોદાફ અવજૂની ગુરજે ખુરહું અ
વજાઈઆદ. આંવાં અરદવીસૂર ખાંતુ
બેરસાદ.

અર્થ.

હોરમજદની ખુશી (હોજે), ઇઅજદાંનાં નાં
મથી (સરૂ કરૂ છેડે), કે વરધી કરનાર સાહેબ
હોરમજદની ખોજેરગી અને નુર જીઆદે થાઓ,

અને આંવા અરદવીસૂર બાંનુ માંહારી મદદે
ઘાંહાંચો*

(જાવત) અજ હમા ગુનાહથી તે ૫ ૫
તેત હોમ શુધી માહાબોખતાર નેચ્યાફ
શમાં પાંને ૬ થી ૭ ને શુધી જોવો.

અવસાતા.

ખશનઓથર અહુરહું મજદાણુ. તરો
ફદીતે અંધરહું મફનીએપુશ. હફથીઆ
વરશતાંમ હીઅદ વસના પ્રશોતેનેમ.
અશેમ વોહૂ. (૩)

અર્થ.

હોમજદની ખુશી અને ધનામીતાને ધી
કાર, એ વાજબી કાંમ કરનારાઓની અતી
ઉતમ ઈછાછે*

અવસાતા.

પ્રવરને મજદધઅસનો જરથુશતરેશ
વીદએવો અહુર—દકએશે (જે ગેહ હાએતે
પદે) પ્રસસતઈઅએચ.

અર્થ.

હું એક ખાદાને માંનનારો, જરતોરાતને મલ-
તો, દેવથી જુદો, અને હોરમજદી તરીકાવાલો
છેઉ*.

અવસતા.

અપાંમ વંધુહિનાંમ મજદદાતનાંમ
અરેદૃઈઆડુ આપો અનાહિતઈઆડુ
અશઓનીઆડુ વીરાપનાંમઅ અપાંમ
મજદદાતનાંમ વીરાપનાંમઅ ડુરવરનાંમ
મજદદાતનાંમ ખશનઓથર ઈઅસનાઈઅ.
વહુંનાઈઅ. ખસનઓથરાઈઅ. ધૂરસસતઈ-
અઓઅ.

અર્થ.

હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં ભલાં પાંણીઓની,
અરદવીસરનાં ખાલેસ પવીતર પાંણીની, હોરમ
જદનાં પેદા કીધેલાં સંઘલાં પાંણીઓની, અને
હોરમજનાં પેદા કીધેલાં સંઘલાં જાહાડપાંણોની

ધજેશને, નીઆએશ, ખુશી અને વખાંણ કરવાને હું પસંદ કરું*.

અવશતા.

ઈઅથા અહૂ વફરીઓ નઅોતા પ્રા ને મરતે. અથા રતુશ અશાદચીદ હઅ પ્રા અશવ વીદવાડુ મરઅોતુ. ઈઅથા અહૂ વફરીઓ (૧૦)

અરથ.

જેમ કીરીઆ કરનાર (મોખેદ) હોરમજને આપએખતીઆરવાલો માહારી હજુર જાહેર ક રેછે, તેમજ પવીતર વીદવાંન ગુરૂ સચાઈની મા રફતે જાહેર કરે.

અવશતા.

મરઅોદ અહુરો મજદાડુ. સપેતમાફ નરથુશતરાફ. ઈઅનઅેશ ને હીમ સપેતમ નરથુશતર. ઈઅાંમ અરદવીમ મૂરાંમ

અનાહિતાંમં. પેરેયૂ પ્રશાકાંમં. બચ્ચેશ્ચઅં
મં. વીદચ્ચેવાંમં. અહુરો—દકચ્ચેશાંમં.

અર્થ.

હોરમજદે સયેતમાંન જરથોરાતને કહીંતિ કે
ઓ સયેતમાંન જરથોરાત! આએ માહુરી ખા
લેસ અરદવીસૂરનો વખાંણ કર, જે ઘણી આગ
લ ચાલનારી, તનદડસતી આપનારી, દેવથી શુ
દ્ધી અને હોરમજદી કાએદાવાલીછે.

અવસતા.

ઈએસનીઆંમ અંધુહું અસતવસ્તે.
વહુનીઆંમ અંધુહું અસતવસ્તે. આદૂ-
પ્રશાદનાંમ અશ્ચઓનીમ. વાંથવો—પ્રશા
દનાંમ અશ્ચઓનીમ. ગચ્ચેયો—પ્રશાદનાંમ
અશ્ચઓનીમ. ખશ્ચએતો—પ્રશાદનાંમ અ
શ્ચઓનીમ. દંધુહું—પ્રશાદનાંમ અશ્ચઓનીમ

અર્થ.

તને મંદ દુનીઆંમાં આરાધનાં કરવા લાએ

કેની, તતોમંદ દુનીઆમાં વખાણવા લાએકની જાનની વરધી કરનાર પવીતર, ટોલાની વરધી કરનાર પવીતર, દુનીઆની વરધી કરનાર પવી તર, દોલતની વરધી કરનાર પવીતર અને દેશ ની વરધી કરનાર પવીતરછે*

અવરતા.

ઈઆ વીસપનાંમ અરશનાંમ. ખશુદરા ૩ ઈઅઆજદદાફતે. ઈઆ વીસપનાંમ હાફરેશેનાંમ. જાંથાફ ગરેવાંન ઈઅઆ જદદાફતે. ઈઆ વીસપા ૩ હાફરેશીશ. હુજામેતો દદાફતે. ઈઆ વીસપનાંમ હા ફરેશેનાંમ. દાફતીમ રથવીમ પઅેન અવઅરફતે.

અરથ.

જે સંઘલા મરદોની મનીને પાક કરેછે, જે સંઘલી આરતોનાં ખયાં રેહવાની જગોને ખ આંઆ જનવાને વાસતે પાક કરેછે, જે સંઘલી હમેલદાર આરતોને સેહલાઈથી જનવું આપે

છે અને જે સંઘલી હામેલદાર ઝોરતોને વખત
સર ઘટતું દુધ પોંહોંચાડેછે*

અવસતા.

મસેતાંમ દૂરાદ પ્રસારતાંમ. ઈચ્છા
અસતે અવવસતે મસો. ઈચ્છથ વીસપાડ
ફમાડુ આપો. ઈચ્છાડુ જેમા પસતે પ્રસતમન
તે. ઈચ્છા અમવસતે. પ્રસતમસતે. હુકફરી
આદ હુચ બેરેજંધહુદ. અવે જરઈચ્છો વોડ
૨-કથેમ.

અરથ.

જે ઘણી મોહોટી અને દુર સુધી વખનાએલીછે
તથા જારે “હુકર” (નાંમનાં) પાહાડમાંથી
“વોઉફકશ” (નાંમનાં) દરીઆવ તરફ જોરથી
વેહેછે, તારે આએ બીજાં સઘલાં પાંછીઆ
જમીન ઉપર વેહેછે તેટલી મોહોટી છે*

અવસતા.

ઈચ્છાએ જેનતે વીસપે કરનો જરઈઆ

વેપુર—કશ્વિઆ. આ વીસપોં મહત્તીએ
ઈઅઓજાફતે. ઈઅદ હીશ અવે પ્રત
અફતે. ઈઅદ હીશ અવે પ્રત ગરફતે.

અર્થ.

(તથી) “વોડિરકશ” દરીઆનાં સઘણા કીના
રાઓ જોડાએછે, તથા તેનો સઘણો મંધીઅ
ભાગખી જોડાએછે. અને જે ભાગ તરફ તે વેહે
છે તે ભાગને આપ્પાદ કરેછે*

અવસતા.

અરદવીસૂર અનાહિત ઈએંધહે હજાંધ
રેમ વફરીઅનાંમ. હજાંધરેમ અપધત્તર
નાંમ. કસાએદય અએશાંમ. વફરીઅ
નાંમ. કસાએદય અએશાંમ અપધત્તરનાંમ.
અથવરેસતેમ અઈઅરેખરનાંમ. હવસપાફ
નફરે ખરેમનાફ

અર્થ.

તે ખાલેસ અરદવીસૂર હજાર ચશમાંઓમાં

વેહેછે, અને હજાર નાલાંઓમાં વેહેછે, આએ
ચરામાંઓમાંનો દરેક ચરાઓ, અને આએ
નાલાંઓમાંનું દરેક નાલું એક સારા ઘોડા ઉપર
સવાર થાએલા માંણશને ચેઆલીશ દાહાડાની
મુસાફરી થાએ એટલું લાંમખુદે*

અવસતા.

અંધહાપુસત્ય ને અએવંધહાપુ આપો.
અપધજારો વીજસાઈતે. વીસપાઈશ અવે
કરશવાંન. ઈઆઈશ ઉપત. અંધહાપુસત્ય
ને અએવંધહાપુ આપો. હનથ અવ-
જરઈતે. હાંનેનેનય જઈઅનાંમય.

અરથ.

એ વેહેવું આએ મારાં પાંણીઓને સઘલા
સાતે ખંડોની ઉપર પાંહોંચાડેછે અને એ આએ
મારાં પાંણીઓને હુનાલાઓ અને સીઆલાઓ
એક સરખી રીતે ચલાવેછે.

અવસતા.

હા ને આપો ઈઅઓજદદાઈતે. હા આર

શનાંમ ખશુદરાડુ. હા ખશથરેનાંમ ગરે
વાંન. હા ખશથરેનાંમ પચ્ચેમ.

અર્થ.

તે (અરદવીસૂર) મારાં પાંણીઓને, મરદોની
મનીને, હામેલદાર ઓરતનાં બચાંને રેહવાની
જગોને અને માતાઓનાં દુધને પાક કરેછે*

અવસતા.

ઈઅંમ અજેમ ઈઓ અહુરો મનદાડુ.
હુજવરેન ડુજબફરે. પ્રદથાફ નમાનહેચ.
વીસસચ. જનતેડુશચ. દંધહેડુશચ.

અર્થ.

તે(અરદવીસૂર) ને હું જે હોરમજદ છેહી
તેણે ઘરની, મોહોલાની, ગાંમની અને દેશની
આબાદીને વાસતે સારી શક્તીએ કરી પેદા
કીધીછે*

અવસતા.

ઈઓ અહુમાદ. સતઓત ઈઅસનીઅ

સરાવઈએને. અહુનેમચ વફરીમ સરાવ
ઈએને. અશેમચ વહેશતેમ હુસરવાને.
અપસચ વંધુહીશ ઈઅઓનદથાને.

અર્થ.

જેને વાસતે ખુશ આવાજે ઈજવા લાએક
વખાણ કરું તથા હું “હોનવર” પદું તથા ખા
લાતર “અશેમ” પદું અને ભલા પાંણીઓને
હું પાકી આપું*

અવસતા.

હથર અન ગાથાવીઅ વચ. ગરો
નમાને અહુરો મજદાડ. જસદ પઓફરી
ઓ. દથદ અહમાદ તદ અવદ આઈઅ
પતેમ.

અર્થ.

આએ ગાથાવાંણીને લગતા કલાંઓ પઠવાથી
હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં પેહેલાં ગરોસમાંન
બેહુશતમાં પોંહોંચે, તેને વાસતે આએ (બેહુશ
તના) ફાએદો આપેઓછે*

અવસતા.

અહુ રૂઢઅ ખરેનંધહઅ તાંમ ઇઅજા
 ૬ સુરનવત ઇઅસન. તાંમ ઇઅજા ૬ હુ
 ઇઅશત ઇઅસન. અન બુઈઆડુ જવ
 નો—સાસત. અન બુઈઆડુ હુઈઅશત
 તર. અરદવીમ સૂરાંમ અનાહેતાંમ અ
 શઓનીમ. જઓથરાખીઓ અરદવીમ
 સૂરાંમ અનાહેતાંમ અશવનીમ અશહુ ૨
 તૂમ ઇઅજમહદે.

અરથ.

તેનાં ચલકાત અને નુર વતે તે (અરદવીસૂરને)
 હુ વખણાએલી ઇજશને સાથે ઇજુ, તેને સારી
 રીતે ઇજેલી ઇજેશનેથી ઇજુ, ઓ ખાલેસ
 પવીતર અરદવીસુર, એ માહુરી આરા-
 ધનાંથી મારા બોલાવવા તરફ આહેઆ પામેલી
 થાજે, માહુરી આરાધનાંથી વધારે આરાધનાં
 પાંમેલી થાજે, અશોઈની સરદાર અશો ખાલેસ

અરદવીસુરને હોમો કીરીઆ શાથે આરાધીએ
છેઈએ*

(જાવત) (હોઆમ ઈઓ ગવ બરેસમન
થી તે એદુનપાદ શુધી અવસતા-અરથ
પાંને ૧૬, ૧૭, ૧૮ ને, માહોખાપતાર ની
આએશમાં જોવો.)

અવસતા.

(પરગટ પહે) ઈઅથા અહૂ વફરીઓ
૨) ઈઅસનેમચ. વહુનેમચ. અઓન
સચ. જવરેચ. આફરીનાને. અપાંમ
વંધુહોનાંમ મજદદાતનાંમ. અરેદુઈઆડુ
આપો. અનાહુતઈઆડુ અશઓનીઅડુ.
વીસપનાંમ અપાંમ મજદદાતનાંમ. વીસ
પનાંમચ પુરવરનાંમ મજદદાતનાંમ અશેમ
વોહૂ ૧) (અહમાફ રએશચથી કેરફે મોનદ
શુધી માહોખાપતાર નેઆફશમાં પાંને
૨૧ થી ૨૪ શુધી અવસતા અરથ જોવો.)

અર્થ.

હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં ભલાં પાંણીઆની,
 અરદવાસૂરનાં ખાલેસ પવીતર પાંણીની, હોરમ
 જદનાં પેદા કીધેલાં સંઘલાં પાંણીઆની, અને
 હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં સંઘલાં જાહાડ પાં
 ણીની ઇજીરાતે, નીઆએરા, સખુન અને બંદ
 ગીનાં ઉપર હું પીઆર ખતાઉછેઉ*

પત.

રોજ નેકનાંમ. રોજ પાક નાંમ. રોજ
 મુખારક (જે રોજ હોએ તે બોલે) માહુ
 મુખારક (જે મહીનો હોએ તે બોલે) ગાહુ
 (જે ગેહુ હોએ તે બોલે) નેમાજ દાદારે
 ગેહાંજ દામાંન.

અર્થ.

હું નેકનાંમવાલા, પવીતર નાંમવાલા મુખારક
 ફલાંને રોજે અને મુખારક ફલાંને મહીને અને
 ફલાંની વખતે દુનીઆની ખલકના પેદા કરનાર
 દાદારને નમુંચ*

અવસતા.

ખશનઓથર અહુરહે મજાતુ. તરો
ફદીતે અંધરહે મફનીએપુશ. હફથીઆ
વરશતાંમ હાઅદ વસના પ્રશોતેનેમ.
અશેમ વોહૂ ૧).

આરથ.

હોમજદની ખુશી અને ઘનામીનાને ધીક્કાર
એ વાજખી કાંમ કરનારાઓની અતી. ઉતમ
ઈછા છે*

ચત.

ગુરજે ખુરહે અવજાઈઆદ. આવાં
અરદવીસૂર બાંતુ બેરસાદ. અમાવંદ પી
રોજગર. અમાવંદી પ્રીરોજગરી. દાદે
દીને બેહ માજદઈઅસનાંન. આગહી
રવાઈ ગોઆપ્રરંગાની બાદ. હફત કેશવર
જમીન અફદૂન બાદ. મન આંનો આવાઈ
અદ શુદન. મનઆંનો આવાઈઅદ શુદન.

મન આને! આવાઈઅદ શુદ્ધન. અશેમ
વોહૂ ૧).

અરથ.

આવાં અરદવીસૂર ખાંનુનો ચલકાત અને
નુર જીઆદા થાઓ, તે હીમતવાંન અને કૂતે
હુમંદ (અરદવીસૂર) હીમત અને કૂતેહુમંદીને
સાડૂ માહુરી મદદે યોહોંચો, આખી ફુનીઆં
ઉપર ઘોડેતર ઇઅજદાં પરસતી દીનનો ઇનસાફ
ખખર ફેલાવો અને વખાંણ થાઓ, તેજ પર
માંણે મહુને પણ તેનું ઘટતી રીતે યોહોંચવું
થાઓ*

૫૮.

(દખણ દશા તરફ જોહોડુ° કરી ૫૮)
દાદારે ગોહાંન દીને મજદીઅશની દાદે
જરથોશતી.

અરથ.

ઇઅજદાં પરસતી અને જરથોશતને લગતી
દીનને તે ફુનીઆંને યેદા કરનાર સાહેબ હોર
મજદે યેદા કીધી છે*

અવસતા.

(પાંણા હોએ તો તે તરફ જોડોડું કરી
 પઠે) નેમસે-તે અશાપુત્ર સેવેશતે અરદવી
 સર અનાહિતે અશેમ વોહૂ ૧) (જાહાડ
 પાંણ હોએ તો તે તરફ જોડોડું કરીને
 પઠે) નેજો પુરવરે વંધુડીશ મજદદાતહે
 અશેમ વોહૂ ૧) અરદવીમ સૂરાંમ અના
 હિતાંમ અશવનેમ અશહે રતૂમ ઇઅજ
 મદદે. અશેમ વોહૂ ૧) આવાં અરદવી
 સૂર પાંણુ ખેરસાદ અશેમ વોહૂ ૧).

અરથ.

આ અતીશ ક્રાએદો કરનાર, પવીતર અને
 ખાલેસ અરદવીસૂર તુંને નેમાજ (હોળે) હોર
 મજદનાં પેદા કીધેલાં સારાં જાહાડપાંણને નેમાજ
 (હોળે) અશોઈનાં સરદાર અશો ખાલેસ અર-
 દવીસૂરને હુમો વખાંણીએ છંધએ, તે આવાં
 અરદવીસૂર પાંણું માહુરી મદદે, પોંહોંચો.

એની મતલબ એ છે કે અરધીસૂર ફરેશતો તમામ પાંણી ઉપર મોવકલ છે. આપને પાંણીની શનમુખ ઉભા રેહી જે દાદાર હારમજદની બંદગી કરીએ છેદએ તેમાં તે ફરેશતાની તથા પાંણીની પણ વખાણ આવી છે.

પાઠ ૩ ને.

પેદા કીધેલો* વખનાએલો*
આદર ઈજદ* અરદીએશત*

આતશ નીઆએશ.

અવસતા.

ખશનઓથર અહુરહે મજદાડ નેમસે-
તે આતરશ મજદાડ અહુરહે હુદાડ મજે
શત ઈઅજત અશેમ વોહુ ૧).

અર્થ.

હારમજદની ખુશી (હોજે), ઓ ! સાડ આપ

નારા હોરમજદનાં આતશ તથા આદર મોહોટા
ઈજદ તુંને નેમાજ (હોજે).

પત.

પનાંમે ઈઅજદાંન અહુરમજદ ખોદાક
અવજુની ગુરજે ખુરહુ અવજાઈઆદ.

(આતશ ખેહરાંમ હુએ તો એમ પઢીએ.)

આતશ ખેહુરાંમ આદર પ્રા.

આતશ આદરાંન હુએ તો એમ પઢીએ.)

આતશ આદરાંન આદર પ્રા.

(ધેરનો આતશ તથા દરેમેહેરમાં દાદગાહ હુએતો
એમ પઢીએ.)

આતશ દાદગાહ આદર પ્રા.

અરથ.

ઈઅજદાંન જે વરધી કરનાર સાહેબ હોરમ
જદ છે તેનાં નાંમથી (સહુરૂ કરૂં છઉં) કે ખો-
જેરગ આતશ ખેહુરાંમનાં આતશની તથા
ખોજેરગ આતશ આંદરાંનનાં આતશની તથા
ખોજેરગ આતશ દાદગાહનાં આતશની ખોજે
રગી અને ગુર હુઆદા થાએ!*

પત.

હજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. અ
જ હરવસતીન દુશ્મત. દુષ્ટખત. દુજવ
રશત. નેમ પ ગેતી મનીદ. હરમ ગોશત.
હરમ ઠરદ. હરમ જસત. હરમ ખુન
ખૂદએસતેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની
ગવશની. કુનશની. તની રવાની. ગેતી
મીનોઆંની.

અરથ.

હું સઘલા ગુનાહથી પસતાવો કરી દુર રેહું
છેઉં અને મેં આએ દુનીઆમાં જે સઘલા પુરા
વીચારો વમાશેઆ, તથા પુરા સખુનો યોલેઆ,
અને પુરા કાંમો કીધાં તથા જેખી પુરૂં મારાથી
નીપજીઉ હોએ, અથવા પેહલેથી મારાથી ખનીઉ
હોએ તે સઘલા ગુનાહને વીશે મારા વીચાર,
વચન, કરતી, આએ દુનીઆઈ બદન અને
જેખી જાણને લગતી (ચીજે) વતે પસતાવો કરી
દુર રેહું છેઉં*

૫૦

પત.

તુજે અવાખશ પશોનાં ૫ સે ગવશની
૫ પતેત હોમ.

અરથ.

ઐ ઐદા ! હું તરણદો વચનથી (છાયાને
વીચાર, સખુન, અને કરનીથી) પસતાવો કરું
છઉં માટે તું મહુને માફ કર*

અવસતા.

તુસ મોદ તુજારેશવા અહુરા. આરમ
ફતી તેવીશીમ દસવા. સપેનેશતા મફની
ઉ મજદા. વંધહુઈઆ જવો—આદા.
અશા હજો એમવદ. વોહૂ મનંધહા પ્રેશ
રતૂમ.

અરથ.

ઐ હોરમજદ કરમાંનખરદારીની મારફતે
મને પવીતર કર અને નેક કાંમ કરવાની કઉ
વત આપ, ઐ ભલાં કાંમમાં ખખશેશ કરનાર

અને ઘણો વધારો કરનાર મીનો હોરમજદ મને
રાસતીની મારફતે હીમત ભરેલું જોર અને
ભલી મનશાનીની મારફતે સરદારી આપ*

અવસતા.

૨૩૬૨૧૬ વો.૩—ચુશાને. દોશી નોફ
ઈચ્છા વે અગ્રેશ. તા ખચથરહીચ્છા
અહુરા. ઈચ્છા વધહુશ અગ્રેશ મનધહો.
પ્રો સંપેનતા આરમજતે. અશાદએના.૩
૫૨૬ખશઈચ્છા.

અરથ.

ઓ હોરમજદ માણસોને ઘણી નેકી શીખવ-
વાને વાસ્તે અને મારી ખુશીને વાસ્તે તું મને
શેહરીવર તથા ખહુમનની પવીતરાઈ ખરાખર
રીતે દેખાડ. ઓ સપનદારમદ તું મને રાસતીનો
મારફતે દીન શીખવ*

અવસતા.

અદ રાતાંમ જરથુશતરો. તનવસચીદ

ખખઈઆડુ ડુશતનેમ. દદાઈતી ૫ડુરવ
તાતેમ. મનંધહુસાયા વંધહેડુશ મજદા.
શીઅઓથનહીઆ અશાઈઆયા. ડુખદ
ખઈઆયા સરઓશેમ ખશથરેમયા.

અરથ.

ઓ હોરમજદ જરથોરાત પોતાનાં તનનાં જા
નને રૂદા કરેછે તેથી તેને ભલી મનશાનીની સર
દારી તથા નેક કાંમ તથા સખુનની પધીતરાઈ
તથા તાબેદારી અને પાઠશાહી આપ*

અવસતા.

ખશનઓથર અહુરહે મજદાડુ. નેમ
સે-તે આતરશ મજદાડુ અહુરહે હુદાડુ
મજેશત ઈઅજત. અશેમ વોહૂ ૩).

અરથ.

હોરમજદની ખુશી હોજે, ઓ નકી પોંહોં
આડનાર હોરમજદનાં આતશ મોદા ઇજદ તુને
નેમાજ હોજે.

અવસતા.

પ્રવરણે મજદદઅસનો જરથુશતરેશ્
વીદએવો. અહુર—દકએશો (જે ગેહુ હોય
તે પટે.) પ્રસસતઈઅએચ.

અર્થ.

હું એક ખોદાને માંતનારો, જરથોસતને મલતો,
દેવથી જુદો અને હોરમજદી તરીકાવાલો (એ
વખતનાં ઉપરી કૂરેશતાની) વખાણ કરવાને
પસંદ કરું.

અવશતા.

આથરો અહુરહે મજદાડુ પુથર. તવ
આતરશ પુથર અહુરહે મજદાડુ. આથરો
અહુરહે મજદાડુ પુથર. ખરેનંધહે
સવંધહે મજદદાતહે. અફરઈઅનાંમ
ખરેનો મજદદાતનાંમ. કાવઈએહેઅ ખરે
નંધહે મજદદાતહે.

અર્થ.

હોરમજદનાં ગુર આતશની અને તું જે હોર

મજદનું નુર આતશ છે તેની, હોરમજદનાં નુર
આતશની, હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં નુર તથા
ચલકાતની, હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં ધરાણી
નુરની અને હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં કચ્છેઆં
ની નુરની*

અવશતા.

આથરો અહુરહે મજદાડુ પુથર. ઠવો
ફશ હુઓસરવંધહુ. વરોફશ હુઓસર
વંધહુ. ચાસનવનતહે ગરોફશ મજદદા
તહે. ચચ્છેચસતહે વરોફશ મજદદાતહે.
કાવઈએહેચ ખરેઈધહુ મજદદાતહે.

અરથ.

હોરમજદનાં નુર આતશની, કચ્છેઆંની કુખે
સરો પાદશાહની, કુખેસરો પાદશાહનાં ગ્રાફ
અથવા દરીઆવની, હોરમજદનાં પેદા કીધેલા
“અસવનત” નાંમનાં પાહાડની, હોરમજદનાં
પેદા કીધેલા “ચચ્છેચસત” નાંમનાં દરીઆની
અને હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં કીઆંની નુરની*

અવશતા.

આથરો અહુરહે મજદાતુ પુથર. રએ
વનતહે ગરોદશ મજદદાતહે. દ્રાવઁએ
હેમ ખરેન'ધહે મજદદાતહે. આથરો અ
હુરહે મજદાતુ પુથર. આતરશ સપેનત
રથએશતાર. ઈઅજત પોતુર—ખરેન'ધહે
ઈઅજત પોતુર—ખએશજ.

અરથ.

હોરમજદનાં નુર આતશની, હોરમજદનાં
પેદા કીધેલા “રએવનત” નાંમનાં પાહાડની,
હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં કીઆંની નુરની, હો
રમજદનાં નુર આતશની, એ વર્ધી કરનાર
અને પેહલવાંની કરનાર, ઘણાં નુરમંદ આદર
ઈજદ, અને ઘણી તંદરૂશતી આપનાર આદર
ઈજદની*

અવશતા.

આથરો અહુરહે મજદાતુ પુથર. મદ
વીસપએદખીઓ આતેરેખીઓ. ખશથરો—

નરેદરો. નંદરૂઝો—સ ધડુડે ઈચ્છતહું.
ખશનચોથર ઈચ્છસનાશ્ય. વહુમાશ્ય.
ખશનચોથરાશ્ય. પ્રસસતઈચ્છ્ય.

અર્થ.

હોરમજદનાં નુર આતરાની તથા સઘલા આ
તશોની અને પાદશાહી નાભવાલા નેરીઓસંગ
ઈજદની ઈજરાને, નીઆએરા, ખુશી અને વ
ખાંન કરવાને હું પસંદ કરું*

અવસતા.

ઈચ્છથા અહ વફરીઓ જઓતા પ્રા
ને મરતે. અથા રતુશ અશાદચીદ હચ
પ્રા અશવ વીદવાડ મરઓત.

અર્થ.

જેમ કીરીઆ કરનાર (મોખેદ) હોરમજદને
આપએખતીઆરીવાલો માહરી હજુર જાહેર
કરેછે, તેમજ પવીતર વીદવાંન ગુર સચાઈની મા
રફતે જાહેર કરે.

અવશતા.

ઈએસનેમય વહનેમય. હુએરેતીમય.
 ડુશત—એરેતીમય. વનત—એરેતીમય.
 આપ્રીનાનેતવ આતરશ પુથર અહુરહે
 મજદાડુ. ઈએસનઈઓ અહે વહનઈઓ.
 ઈએસનઈઓ યુઈઆડુ વહનઈઓ. નમા
 નાહુ મશઈઆડનાંમ.

અરથ.

ઓ ! હોરમજદનાં નુર આતશ તાહરી ઈજશ
 ને, નીઆએશ અને સારી ભેટ અને તનદરસતી
 આપનારી ભેટ અને પીઆરી ભેટને હું વખાંણુ
 છઉં કે તું માણસોનાં ઘેરોમાં ઈજશને અને
 નીઆએશ કરવાને લાએકનો છે અને તું ઈજ
 શને અને નીઆએશ કરવાને લાએકનો થજે*

અવશતા.

ડુશત યુઈઆદ અહમાદ નફરે, ઈએસે
 થવા બાદ. પ્રાઈઅજાફતે અએસનો,

જસતો. અંરેસતો—જસતો. ગાડુ—જસ
તો. હાવનો—જસતો.

અર્થ.

જે સખશ હમેશાં એસમ હાથમાં લઈને, બ
રસમ હાથમાં પકડીને, જીવાંમ હાથમાં પકડીને
અને હાવની હાથમાં પકડીને તુંને ઇજા તે રાખ
સને નેકબખતી હોજી*

અવસતા.

દાદતઈઓ અએસતે યુઈઆડુ. દાદતઈ
ઓ બઓદદે—યુઈઆડુ. દાદતઈઓ
પેથવે યુઈઆડુ. દાદતઈઓ ડપસઈએને
યુઈઆડુ. પેરેનાઇડશ હરેથરે યુઈઆડુ.
દહમાઈડશ હરેથરે યુઈઆડુ. આતરશ
પુથર અહરહે મજદાડ.

અર્થ.

ઓ હોરમજદનાં ગુર આતશ તું એસમને
લાએક થા, બોએને લાએક થા, બોરાકને લા

એક થા, કાઠીના ગાંઠને લાએક થા, જવાંતોની
સંભાલને વાસતે લાએક થા, અને નેકોની સં
ભાલને વાસતે લાએક થા*

અવશતા.

સચ્ચોએ યુઈએ અહનીઅ નમાને. નદ
સચ્ચોએ યુઈએ અહનીઅ નમાને. રચ્ચો
અહે યુઈએ અહનીઅ નમાને. વખશયે
યુઈએ અહનીઅ નમાને.

અરથ.

તું બલતો રેહેજે આએ ઘેરમાં, તું હંમેશાં
બલતો રેહેજે આએ ઘેરમાં, રોશન રેહેજે આએ
ઘેરમાં અને વધતો રેહેજે એ ઘેરમાં*

અવસતા.

દરેઘનચેદ અફે જરવાનેન. ૩૫ સૂરાં
ન પ્રશો-કેરેશ્તીન. હદ સૂરઈઆડ વ
ધહુઈઆડ પ્રશો-કેરેતોઈદ.

અરથ.

(ઓ આતશ તું) લાંમખો વખત શુધી, ચમ

તકારી ભરેલાં રસતાખીજનાં વખત સુધી અને
હીમત આપનાર ભક્ત કાએઆમતનાં વખત
સુધી (રેશન રેહો.)

અવસતા.

દાઈઆડુ ને આતરણ પુથર અહુરહે
મજદાડુ. આસુ ખાથરેન. આસુ થરાઈતીમ.
આસુ છતીમ. પોડુર ખાથરેન. પોડુર
થરાઈતીમ. પોડુર છતીમ.

અરથ.

આ હોરમજદનાં નુર આતરણ તું મને જલ-
દી સુખાકારી, જલદી પરવરસી, ધણું લગી
જીવવું, પુર સુખાકારી, પુર પરવરસી અને
પુરતી જીંદગી આપ

અવસતા.

મસતીમ સપાનો. ખશવવરેન હેજવાં
મ. ડરને ડશે. ખરતૂન પસચએત. મ
સેત મજાડુનતેમ. અપરે-આથરેન.
નફરઈઆંમ પસચએત હાંમ-વરેતીમ.

અર્થ.

(આ આતશ તું મહને) અકલની બોલોર-ગી, મીઠાશ ભરેલી જબાંન, રવાંનને વાસતે હુશીઆરી તથા દાનાઈ કે જે પછવાડેથી અં-દાજમાં વધે પણ ઘટે નહીં અને તેઆર પછી સારી મરદાનગીની હીંમત અને કઠિવત આપ.

અવશતા.

એરેથવો-જનગામ. અખપ્રનઈઆંમ. થરેશ્તમં આસનાંમય ખશપ્રનાંમય. આસેતો ગાતૂમ જધાપુરમ.

અર્થ.

પગે ઉભું રેહવાની શક્તી અને રાત અને દાહાડાનો તરીજો હીસો (સુવુ અને બાકીના વખત) જાગતું રેહેવું અને જલદી ચાલવું અને ખબરદારી મહને આપ*

અવશતા.

તુથરશાંમ આસનાંમ પ્રજનતી. કર શો-રાજામ વઈઆખનાંમ. હાંમ-રઓ

દાંમ હવાપાંમ. આંજો—ખૂંજેમ હવીરાં
મ. ઈઆમે શરાદઈઆદ નમાનેમચ. વી
સેમચ. જનતૂમચ. દાખઈઉમચ. દ'ધહુ—
સસતીમચ.

અર્થ.

પરવરેશ કરનાર, જાતી અકલવાલુ, મુલુક
ઉપર સરદારી કરનાર, અનન્યમનમાં બેશનાર,
સારૂ વધનાર, સારી આખરવાલુ, તંગીથી ખ-
લાસી આપનાર, જોરાવર ફરજદ મને આપ
કે તે મારાં ઘરને, મોહોલાને, ગાંમને, શેહરને,
મુલુકનાં ધરમને આખાદ કરે.

અવસતા.

દાઈઆતુમે આતરશ પુથર અહુરહે મ
જદાતુ. ઈઆમે અંધહદ અશરસાતુ અં
ધહદ. તૂરેમચ ઈઅવએચ—તાફતે. વહુ
શતેમ અહૂમ અશઓનાંમ રઓઅંધહુમ
વીસપો—ખાથરેમ.

અર્થ.

ઓ હોરમજદનાં નુર આતશ તે ચીજ તું
મહને આપ કે જે માહારે વાસતે હુમણાં તથા
હુમેશાં અશો લોકોનુ ઘણું નેક મકાંન જે રો-
શાની વાહું અને શુખાકારી ભરેલુંછે, તે એખ-
તીઆર કરવા વીશે શીખવનાર હોએ*

અવસતા.

જજે બુઈએ વંઘાહુય મીજદે. વંઘ
હાપુયં સરવેહ પુરનએય દરેગે હવંઘહે.

અર્થ.

કે તેથી હું નેક બદલો, મશહુરી અને ર-
વાનને વાસતે લાંબી મુદત શુધી પાકીજગી
પાંમું*

અવસતા.

વીસપએફબીઓ સસતીમ બરફતે.
આતરશ મજદાપુ અહુરહે. ઈઅએફ
બીઓ અએમ હમપચાફતે. ખશાફનીમ
અ સૂફરીમય.

અર્થ.

જેઓને વાશતે તે આતશ રાતનું તથા બ-
યોરનું ખાંણું પકાવેછે તે સંઘલાઓને હોરમજ-
દનો આતશ સીખાંમણ દીએછે.

અવથતા.

વીસપએફબીઓ હ્ય ફજઈએફતે. હુ
બેરેતીમચ. ડુશતા—બેરેતીમચ. વગત
બેરેતીમચ સપેતમ.

અર્થ.

ઓ સપીતમાંન જરતોશત તે સંઘલાઓ પા-
શથી નેક હુદીઆની, તનદડસતી આપનાર
હુદીઆની અને પીઆર ભરેલા હુદીઆની
ખાહેશ કરેછે.

અવસતા.

વીસપનાંમ પર—ચરેનતામ. આતરશ
જસત આ—દેદઈઅ. ચીમ હુખ હશે
બરફતી. પ્રચરેથવાડુ અરમએશાફદે.

આતરેમ સપેનતેમ ઈચ્છામદે. તપ્પમેમ
હુનતેમ રથએચંતારેમ.

અરથ.

સઘલા (આતરા આગલ) આવનારઓનાં
હાત તરફ આતરા નેગાહ કરેછે કે આવનારો
દોસત એક જગાએ બેઠેલા દોસતને વાસંતે શુ
લાવેછે, વરધી કરનાર, જોરમંદ રોશન અને
બાહાદુર આતરાની હુમો વખાન કરીએછેછએ.

અવસાતા.

આચ્છ ઈએજે—શે અએમ બરદેતે.
અએસમેમ વા અશઈઅ બરેતેમ. બરે
સમ વા અશઈઅ પ્રસતરેતેમ. પુરવરાં
મ વા હુદાનએપતાંમ.

અરથ.

અગરજો એ પરમાણે તે દોસત આતરાને
વાસંતે પવીતરાઈથી કાપેલી એસમ અથવા પ-
વીતરાઈથી બાંધેલી બરસમ અથવા ખુસબોદાર
ઓરવર લેઈ જાએછે તો*

અવસતા.

આ હે પસચ્ચેત પ્રીનક્તે. આતર
શ મજદાડ અહુરહે. ખશનૂતો અદ્યેશતો
હમદંધહેન.

અર્થ.

પછી તે હોમજદનો આતર ખુશી થાઈ, દુ-
ખ વગરનો થાઈ અને ધરાએલો થાઈને તેના
ઉપર દોઆ કરેછે*

અવસતા.

પુપ થવા હમશેદદ ગેપુશ વાંથવ. પુપ
વીરનાંમ પેપુરતાસ પુપથવા વેરેજવદ
ચ. મનો વેરેજવતેચ. હમશેદદ અંધુહ.

અર્થ.

કે તારે તાંહાં ગોસપદોનું ટોલું વધારે થા-
જો, ઘણાં માંણસોનું ટોલું વધારે થાજો, તુંને
વીચાર શક્તી હોજો, તારો જીવ અથવા જીન-
દમી કાંમ કરનારી થાજો*

અવસતા.

ઉરવાખશ અધુડ ગઈઅ નેધએશ.
તાડ ખશપનો ઈઆડ નવાહે. રમદ આ
થરો અપ્રરીવનેમ. ઈઓ અહમાફ અ
એસનેમ બરફતે હેકુશ. રઓઅરા—પફરે
શતીમ. અશહે બેરેજ ઈઅઓનદાતાંમ.

અરથ.

જેટલી રાત શુધી તું જીવતો રહે તેટલી રાત
શુધી ખુશી ભરેલી જીનદગીનાં જીવ સાથે તું
જીતદગી ગુજારજે, જે કોઈ આતશને વાસતે સુ-
કી, ઉજાસમાં જોએલી, પાક કીધેલી એસમ
અશોઈની ખાહેશથી લેઈ જાએછે તેને વાસતે
આતશની એ દોઆહે*

(જાવત) અહુર મજદ ખોદાફ અવ
નૂનીએ મરદુમથી તે આપ્રરી નાને શુધી
માહાખોખતાર નીઆફશનાં અવસતા અ
રથ (પાંને ૧૮ થીતે ૧૯ શુધી જીવો.)

(જાવત) આતશ નીઆફશમાં આથરો
અહુરહું મજદાડુ પુથરથી નફરીઓ સંધ
હું હું અનતહું શુધી અવસતા, અરથ
(પાંને ૫૩ થીતે ૫૬ શુધી જીવો.)

અવસતા.

અશેન વોહૂ (૩) અદ તોફ આતરેન
અહુરા. અઓનો અંધહવનતેન. અશા
ડુસેમહી. અસીશતેન એમવનતેન. સતોફ
રપેનતેન. એથરા—અવંધહું. અદ મજ
દા દફએશહું અનતે. જસતા—ફશતાફશ.
ફરેશતા અએનંધહું. અશેન વોહૂ (૧)

(જાવત) અહુમાફ રએશઅથી કેરૂં નો
જદ શુધી અવસતા—અરથ માહાબોખ
તાર નીઆફશમાં (પાંને ૨૧ થીતે ૨૪
શુધી જીવો.)

અંરથ.

ઓ હોરમજદ તારા જોગુવર, સરવેથી તે-

જીવાલા, હીંમત આપનાર, હુમેશાં ખુશી બ-
ખરાનાર, જાહેર રીતે મદદ કરનાર આતશને
હુમે અરદીબેહિશતની મારફતે ચાહીએ છેઈ-
એ, ઓ ! હોરમજદ (તારો આતશ) કઢિવતે
કરીને દુશમની રાખનાર અને કીનો રાખનાર
માંણસને મજબુત પકડનાર છે*

અવશતા.

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ. રોજ
મુખારક. (ફલાંન) માહા મુખારક (ફલાંન)
ગાહે (ફલાંન) નેમાજ દાદારે ગેહાંન દામા
ન. ખશનચોથર અહુરહે મજદાઓ. નેમ
સે-તેઆતરશ મજદાડુ અહુરહે. હુડાડુ
મજેશત ઇઅજત. અશેમ વોહૂ (૧)

અર્થ.

હું નેક નાંમવાલા અને પાક નાંમવાલા ફ-
લાને મુખારક રોજે અને મુખારક ફલાંને મહીને
અને ફલાની વખતે દુનીઆની ખલકનાં પેદા
કરનાર દાદારને નમુચ, હોરમજદની ખુશી હોજો,

ઓ સારૂ આપનાર હોરમજદનાં આતશ ઈઆ
આદર, સર્વેથી ચક્તા ઈજદ તુંને નેમાજ હોજો.

૫૮.

ગુરને ખુરહે સવજાઈઆદ (નો આત
શ બેહરાનની વજદીક નાઆએશ કરી
એતો) આતશબેહરાન આદર ૫રા. (નો
આદરાંનની વજદીક નીઆએશ કરીએતો)
આતશ આદરાંન આદર ૫રા (નો ઘેર
નાં આતશની વજદીક નીઆએશ કરીએ
તો) આતશદાદગાહ આદર ૫રા ૫રીએ.

અરથ.

બોજોરૂઆ આતશ બેહરાંમ નામનાં આતશ-
ના * ચલકાત અને નુર જુઆદે થાઓ.

* જોલાશો આદરાંનની નેઆએશ કરીએ તો
આતશ આદરાંન નાંમના આતશનો અને દાદગાહ
હોએતો આતશ દાદગાહ નાંમના આતશનો મહમજૂં.

પત.

આદરાંન શાહ પીરોનગર. આદર ગો
શસપ આદર ખોરદાદ. આદર પુરજન
મેહુર. અવરે આદરાંન આ આતશાંન.
કે ૫ દાદગાહ નેશાસત એસતેદ.

અરથ.

કૃતેમંદ આદરાંન પાદશાહ નાંમનો આતશ,
આદર ગોશસપ નાંમનો આતશ, આદર ખોર-
દાદ નાંમનો આતશ, આદર પુરજન મેહુર
નામનો આતશ તથા ખીજા આદરાંન અને આ
તશા કે જેઆને તખ્ત નશીન કીધેલાછે તેઓ-
નો ચલકાત અને નુર છઆદે થાઓ*

પત.

ગુરજે પુરહુ અવજાઈઆદ મીનો ક
રકો. અમાવંદ પીરોનગર. અમાવંદી
પીરોનગરી. દાદ દીને બેહુ માજદઅઈશ

નાન. આગહી રવાઈ ગોઆપ્રરંગાંની
બાદ. હપત કેશવર જમીન અફદુન બા
દ. મન આંનો આવાઈઅદ શુદન. મન
આંનો આવાઈઅદ શુદન. મન આંનો
આવાઈઅદ શુદન. અગ્રેમ વોહૂ (૧)

અરથ.

મીનો કરકો નામનાં આતશનો ચલક્રુત અને
નુર જુઆદે થાઓ તે હીંમતવાંન અને કુતેહ
મંદ (આતશો) હીંમત અને કુતેહમંદીને વાસતે
મારી મદદે પોહોંચો, આખી દુનીઆં ઉપર
બેહિતર ઇઅજદાં પરસતી દીનનો ઇનસાફ, ખ-
બર, શેલાવો અને વખાંણ થાઓ, તેજ પરમાણે
મને પણ તેનું ઘટતી રીતે પોહોંચવું થાઓ*

પત.

(દખાણ દશા તરફ જોહોડું કરીને પઠે)
દાદારે ગેહાંન. દીને માજદ ઇઅસની

દાદે જરથોશતી. નેમસેતે • અશાપુમ
સેવેશતે અરદવીસૂર અનાહુતે. અશેમ
વોહૂ (૧) નેમો ડરવરે વંધુહીશ મજદદાતહે
અશેમ વોહૂ (૧) (આતશની તરફ મોહું
હું કરીને પદે) ખશનઓથર અહુરહું મજ
દાડ નેમસેતે આતરંશ મજદાડ અહુ
રહું. હુંદાડ મજેશત ઈઅનત. અશે
મ વોહૂ (૧)

અરથ.

ઈઅજદાંપરસતી અને જરથોશતને લગતી
દીનને તે દુનીઆંને પેદા કરનાર સાહેબ હોર્મ
જદે પેદા કીધીછે. ઓ ! અતીશે ક્રાએદો કરનાર
પવીતર અને ખાલેસ અરદવીસૂર તુને નેમાજ
હોજો. હોર્મજદનાં પેદા કીધેલાં ભલાં જાહાડ
પાંણને નેમાજ હોજો. હોર્મજદની ખુશીને વાસ
તે ઓ સાડું આપનાર હોર્મજદનાં આતશ, ઈઆ
આદર સરવેથી ચઢતા ઈજદ તુંને નેમાજ હોજો*

ખોલાંસો—આતશ જે છે તે જોવાલાની
 જાતનાં જુરો માહેલું નુરે છે. તેથી આતશને કેવલા
 તરીકે હમેશાં રોશન રાખી ઐની સનમુખ હોવા
 રહેલી જોવાલાની બાંધગી કરવાનું પ્રમાણ છે—એ
 આતશની નીઆઐશમાં આતશને નમવા વીશે અ-
 ને જોવા પાશે કેટલીએક મોરોદો આહવા વીશેનું
 બેઆંત આવેલું છે, કે તે ખુશી થાઇ આતશની
 જાતવળી કરનાર તથા પહનારને આતશ કેટલીએક
 દોઆ કરે છે *

પાઠ ૩ જે.

પશેમાની. ગુજરેશ.

ગુનાહ. કુર રેલું.

પતેત પશેમાની.

પત.

ઈઅથા અહૂ વફરીઓ (૧) ઈઅથા અ
 હવફરીઓ પંજ અજ હમા, ગુનાહ પતેત

પશેમાનુમ. અજ હરવસતીનંદુશ્મત. દુ
ન્નમત. દુજવરશત. મેમપ ગેતી મનીદ.

અર્થ.

હું પાંચ અહુનવર પદી સઘલા ગુનાહથી પ-
સતાવો કરી દુર રેહું છેડે અને મેં આએ દુ-
નીઆંમે જે સઘલા ખુરાં વીચારે વમાશેઆ
તથા ખુરાં રાખુનો બોલેઆ અને ખુરાં કાંમે
કીધાં.

પત.

પીશે શુમા વેહાંન મનશની. ગવશની.
કુનશની. તની રવાંની. ગેતી મીનોઆં
ની. ડુખે અવાખશ પશેમાંન પસે ગવશની
પ પતેત હોમ. ઈઅથાઅહ વફરીઆ (૫)
અશેમ વોહ (૩)

અર્થ.

તેથી તમે ભલા લોકાની આગલ મારા વી-
ચાર, વચન, કરની, આએ દુનીઆઈ બદલ અને

જેખી જાનને લગતી (ચીજો) વતે પરાતાવો કરી
કુર રેહુંછેઉં, ઓ ખોદા હું તરણદો વચણથી
બદ વીચાર, બદ રાખુન, બદ કરણીથી .પરા
તાવો કડું છેઉં (માટે તું મને માફ કર.)

અવસતા.

પ્રવરણને નજદર અસનો નરથુશતરેશ.
વીદએવો અહુર-દકએશો. (જે ગોહુ હો
એતે પટે) પ્રસસતઈઅએચ. સરઓશ
હુ અશઈએહુ તખનહુ તનુ-નાંથરહુ.
દરશે-દરઓશ અહુદરઈએહુ. ખશનઓ
થર ઈઅસનાદચ. વહનાદચ. ખશનઓ
થરાદચ. પ્રસસતઈઅએચ.

અરથ.

હું એક ખોદાને માંનનારો, જરથોરાતને મ-
લતો, દેવથી જુદો અને હોરમજદી તરીકાવાલો
(એ વખતનાં ઉપરી ફરશતાઓની) વખાણ
કરવાને પસંદ કરૂં, સરોશ અંશો, જોરાવર,

પોતાનાં તનને મનનાં તાપ્યામાં રાખનાર, ચમ-
તકારી હુથીઆર વાલો અને હોરમજદનાં
કાએદા પરમાંણે ચાલનારની ઇજ્જેશને, નીઆ-
એરા, ખુશી અને વખાંણ કરવાને હું પસંદ કરું.

અવસતા.

ઈઅથા અહૂ વફરીઓ જઓતા પ્રા
ને મરૂતે. અથા રતુશ અશાદચીદ. હ
અ પ્રાં અશવ વીદવાડ મરઓતૂ. ઈઅ
થા અહૂ વફરીઓ (૧)

અરથ.

જેમ કીરીઆ કરનાર (મોએદ) હોરમજદને
આપએખતીઆરીવાલો માહારી હળુર જાહેર
કરેછે, તેમજ પવીતર વીદવાંનગુર સચાઈની
મારફતે જાહેર કરે.

પત.

(કરદો ૧ લો) પ્રાજ સેતાએમ હર
વસપ હુમત., હુખત. હવરશત. ૫ મન

શને. ગવશને. કુનશને. અવાજ સેતાએ
 મ હરવસપ દુશ્મત. દુનૂખત. દુનવરશ
 ત. અજ મનશને. ગવશને કુનશને.

અરથ.

સંઘલા શારા વીચાર, શારા રાખુન અને
 શારાં કાંમને મારા વીચાર, વચન અને કરનીએ
 કરીને હું ઘણાં વખાણુંછેઉ અને સઘલા. ખુરા
 વીચાર, ખુરા સખુન અને ખુરાં કાંમને મારા
 વીચાર, વચન અને કરનીએ કરીને હું ઘણા
 ધીકારુંછેઉ.

પત.

અવરગીરશની દેહોમ હરવસપ હુમત.
 હૂખત. હવરશત. પ મનશને. ગવશને.
 કુનશને. કુ હેરે કુનમ. બેહવશની દેહો
 મ હરવસપ દુશ્મત. દુનૂખત. દુનવર
 શત. અજ મનશને. ગવશને. કુનશને.
 કુ ગુનાહ નકુનમ.

અર્થ.

સંઘલા સારા વીચાર, સારા સખુન અને સા
રાં કાંમને મારા વીચાર, વચન અને કરનીએ
કરીને હું મજબુત પકડું છેઉ (એટલે એખતી
આર કડું છેઉ) અને સવાખનાં કાંમ કડું, અને
સંઘલા ખુરા વીચાર, ખુરા સખુન અને ખુરાં
કાંમને મારા વીચાર, વચન અને કરનીએ ક-
રીને હું છોડી દેઉ છેઉ. અને ગુનાહુનાં કાંમ
નહી કડું*

પત.

પ્રરાજ આગે શુભા રાદ હોમ કે અ
નેશારપંદ હેદ. ઈજેશને આ નીઆએ
શને. પ્રરાજ પ મનશને. પ્રરાજ પ ગવશને.
પ્રરાજ પ કુનશને.

અર્થ.

તમા જે અમેસાસપંદો છેઓ તે મારી મન
શની, ગવશની અને કુનશનીથી તમારી ઈઅ-
જેશને અને નીઆએશ કડું.

પત.

પ્રરાજ પ ચોહ. પ્રરાજ પ તન. પ્રરા
જ પ આંનચે ઈન ખીશજાંન. તન ચો
જાંન. નાંચે રવાંન.

અર્થ.

(તમે અમેશાસપંદોની ઈઅજેશને અને ની
આએશ) મારાં ખરાં મનથી, મારાં તનથી,
આએ જે મારો પોતાનો જાંનછે તેને કરી, અને
મારાં દેહોજાંનથી અને રવાનનાં નામથી કૃં*

પત.

બુન બર ખાસત ઈમ હસત. પ ખેશી
એ ઈઅજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ
ઈઅજદાંન દાશતન અએ બહોદ. કુ અ
ગર તશ અજાંન રસદ. કેઈન તન રવાં
નરા બ આવાઈઅદ દાદન બ દેહન.

અર્થ.

અંદર અને બાહરનો ખજાનો ઈઆને મા

રો જીવ અને તન છે તે, હું જોદાની ખેરીમાં
રાખું છેઉ અને જોદાની ખેરીમાં રાખવાની
મતલબ એછે કે અગરજો કાંઈ વખત એવો
ખને કે આએ મારાં તન અને રવાંનને, જોદાના
નાંમ ઉપર શ્રેદા કરવું પડે તો હું કરું*

પત.

સેતાએમ અશહી પેહેલુમ. નગુનમ
દીવાનઃ. ૫ નેકીએ દાદાર અહુરમજદ
સેપાસદાર હોમ. ૫ પેતીઆર અનાઈ
અજ ધનામીના. અવર મદ ઊમેદે રસ
તાખીજરા. ૫૬૩ ખોરસાંદ હુમદાસતાં
ન હોમ.

અરથ.

સરવેથી સરસ પવીતગર્થને હું વખાંણી
અને દેવોને સજા કરું, અને દાદાર હોરમજદની
નેકીથી હું શુકરાનાં કરનાર છેઉ, જેથી ધના-
મીના તરફથી જે નુકસાંન અને દુખ મહુને પોં

હયે તે ઉપર રસતાખીજ થવાની ઉમેદનાં વખત
શુધી રાજી અને એકમત છેડી*.

પત.

દીને અહુરમજદ. દાદે જરતોશત.
રાસતી પ્રરાડન કરૂદ પચોદરીઓ દકએ
શાંન ૫ દસતુર દાર હોમ. આંન જાદે
હરા અજ ગુનાહ ૫ પતેત હોમ. ૫
પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

અર્થ.

હોરમજદની દીન જરતોશતને આપી ; તેને
થેહેલી દીનવાલાઓનાં કાએદા પરમાંણે નેક
રાસતી કીધી તેનાં હોકમ પરમાંણે ચાલનારછેડે
તે દીનનાં રસતાને વાસતે ગુનાહથી પસતાવો
કરૂં છેડી અને ગુનાહથી પસતાવો કરૂં છેડી*.

પત.

(કરદો ર જો) કુ મરદુમાંન ઓ યુન
શાઈઅદ ખૂદન. હાંઅઓ મન ઓયુન

બૂદ ઈએસતેદ. પીશ ઓએ ચેહુર અંદા.
પસ ઓએ ચેહુર પીશ. ઈઅદશાન અં
દર જસતે ઈએસતેદ.

અર્થ.

જે ગુનાહ માંણસોથી સરૂઆતથી થાઈ શકેછે,
તેવોજ માહારેથી સરૂઆતથી થાએઓ હોએ,
સરૂઆતમાં થોડો અને પાછલથી વધારે અને
તે ખીજાઓથી નીપજીઓ હોએ*

૫૮.

અજ સે સરઓશો—ચરનાંમ ગુનાહ.
અજ આં નીતૂમ ગુનાહ. અંદા હજારાંન
હજાર મરગરજાંન. અંદ અંદ ગેઓશ
હસત. શાઈઅદ બૂદન.

અર્થ.

તરણ ચાખુક મારવા લાએક ગુનાહ અને તે
થીખી ઓછા ગુનાહથી તે હજારે હજાર મરગ
રજાંન ગુનાહ શુધી અને તેથીખી વધારે કદાચ
થાએઓ હોએ*.

પત.

૫ નાંત્રિએશત હરવસપ. દુશ્મત. દુન્નૂમ
ત. દુન્નવરશત. મનપરાએ કરાંન રા.
ઈઆવ કરાંન પરાએ મન રા. ઈઆવ
ગુનાહકારી ૫ મનરા. કસો ગુનાહ એ
પુન બૂદ ઈએસતેદ.

અરથ.

ઈઆ નાંમખનાંમ સધલા પુરા વીચાર, પુરા
સખુન અને પુરાં કાંમો, મેં બીજાએને વાસતે
અથવા બીજાએએ માહારે વાસતે, અથવા કોઈ
ગુનેગારથી મારે વાસતે નાંધલો ગુનાહ સરઆત
થી થાએઓ હોએ તો*

પત.

અજઆંન ગુનાહ મનશની. ગવશની.
કુનશની. તની રવાની. ગેતી મીનોઆંની.
પુએ અવાખશ પશેમાંન ૫ સે ગવશની.
૫ પતેત હોમ. ૫ પતેત હોમ અજગુનાહ.

અર્થ.

તે ગુનાહુ વીશે મારા વીચાર, વચન, કરણી, આએ દુનીઆઈ બદન અને ગેબી જાંનને લ ગતી (ચીજે) વતે, આ ખોદા એ તરનદો વચનથી પસતાવો કરું છેઉ અને ગુનાહુથી પશે માંન થાઉં છેઉં*

પત.

(કરદો ૩ જો) ઈન અંદ આખો પાએ ગુનાહુ નાંમ. સુન હનદરખત. નેદીઆ ચારાત. અંદરજ પ્રમાંન. બોએદીઆ જદ. કાએદીઆજદ.

અર્થ.

આએ વધારે પુરા ગુનાહુનાં મુલ અને નાંમ છે, જેમકે કોઈને નુકસાંન કરવું અને કાંમ ખ રાખ કરવું, કોઈને ખરાબ શીખાંમણ દેવી અને પુરે મારગે ચલાવવું, કોઈ મરતી વખતે ઈઆ પરદેશ જતી વખતે પોતાનાં બચાંઓની પુંજ વીસે વસીઆત કરીને સોંફી જાએ તે પરમાણે

નહી ચાલવું, કોઈનાં ગોસપંદો ચોરીને વેચવાં
અને સારાં કપડાં અને ખોરાકને ખીગાડવો,
ગરીબોની પરવરેશ નહી કરવી અને તેઓને
કુખ દેવું અને ગોસપંદોને ભુખા રાખવાં અને
મારવાં*

પત.

આગેરપત ગુનાહ. અવાવરેશત ગુનાહ.
અરેહુશ ગુનાહ. ખોરહુ ગુનાહ. બાળાએ
ગુનાહ. ઈઆતુ ગુનાહ. તનવલગાંન
ગુનાહ.

અરથ.

કોઈને મારવાની મતલબથી હાથમાં હથીઆર
પકડવાનો ગુનાહ, કોઈને મારવાની મતલબથી
હાથમાં હથીઆર પકડીને ગુમાવાનો ગુનાહ,
તરણ દાહડા પછી રૂજ આવે એવો કોઈને જ-
ખમ કરવાનો ગુનાહ. હડી આંગલ કપાએ
એટલો કોઈને જખમ કરવાનો ગુનાહ, કોઈનાં
હાથ ઉપર તરણ આંગલનો જખમ કરવાનો

ગુનાહ, કોઈનાં પગ ઉપર તરણથી તે પાંચ અ
ગલનો જખમ કરવાનો ગુનાહ, પગે લંગડો થાએ
અને કાંમથી અટકી પડે એવો કોઈનાં પગઉપર
જખમ કરવાનો ગુનાહ*

પત.

મરગરજાન ગુનાહ. અવસોશગેરાંન
ગુનાહ. જેહ મરજ ગુનાહ. દશતાંન મરજ
ગુનાહ. કુનમરજ ગુનાહ. અવારન મર
જશની.

અરથ.

મોહુતની સજાને લાએકનો ગુનાહ, કોઈની મ
જાખ મશાએરી કરવાનો ગુનાહ, વેશીઆ આરત
સાથે બદરેલી કરવાનો ગુનાહ, દશતાંનવાલી
આરત સાથે સંબંધ રાખવાનો ગુનાહ, ગોલાંમ
બારગીનો ગુનાહ, ખુરે મારગે પોતાંની મની
ખરાબ કરવાનો ગુનાહ*

પત.

શાએથર ગુનાહ સેશની. ગુનાહ રવાંની.

ગુનાહ હમીમાલાંન. ગુનાહીઓ પુલ શહેાદ.
વખશે વખશાંન વખશે ગુનાહ. ગુનાહ
અજ ગુનાહ. અવરે આખો ગુનાહ.

અર્થ.

પોતાને હાથે પોતાની મની ખરાબ કરવાનો
ગુનાહ. પારકી ઓરત સાથે જનાકારી કરવાનો
ગુનાહ. કોઈની ઉપર જીકું બોલોતાંન મુકવાનો
અને પારકો માલ ચોરવાનો ગુનાહ, માંણસો
ઉપર દીનની દુરંતે લાગુ પડતી નહીં બજાવાથી,
ગુજરવા પછી ચીનવદપુલ પસાર કરવાની મુશ
કલ પડેછે તેહનાં ગુનાહ, ગુનાહ કરી પશતાવો
કીધા વગર તેજ ગુનાહ દુરી કરવાથી તે દરરોજ
વધતો અને વધારે વધતો જાય છે તે ગુનાહ,
એક ગુનાહથી ઉતપણ થતો બીજો ગુનાહ, અને
બીજા વધારે ખરાબ ગુનાહ*

પત.

કું મરદુમ ઓ જુન શાઈઅદ બૂદન.

ગજસતે ધનામીનો દર ૧૦ ૫ પેતીઆરે
દામાંને અહુરમજદ પ્રાજ કરનીદ.

અર્થ.

(ઉપર જણાવેલા ગુનાહો) કે જે માંણસથી
સરૂઆતથી થઈ શકેછે તે લેઆનતી ભરેલા પુરા
હેરેમને હોરમજદની પેદાએશને નુકસાંન કરવાને
વાસતે પેદા કીધા છે*

પત.

અહુરમજદ જોદાદ ગુનાહ અંદર દીન
પેદા બેકરદ. વેહાને પચ્ચારીઆ દકેશાંન
ગુનાહ દાશતેહ ઇઅસતેદ.

અર્થ.

ઉપલા ગુનાહોને ખલકનાં સાહેબ હોરમજદે
દીનમાં જાહેર કીધા છે અને પેહુલી દીનવાલા
ભલા લોકોએ તેને ગુનાહ તરીકે ગણેલા છે.

પત.

મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ.નીના

આંન ગેતીઆંન નેહસત. પીશે અન્નેશાસ
પંદાંન. પીશે નેહર સરેશ રશને.

અર્થ.

મારી નેક મનશનીથી દાદાર હોરમજદ જે
બંધે જોહાંનમાં મોહોટો છે તેની આગલ, અન્ને
શાસપંદોની આગલ, નેહર ઇજદ, સરેશ અશો
અને રશને ઇજદની આગલ*

પત.

પીશે આતશ બરસન હોમ. પીશે દીન
રવાંને ખીશ. પીશે રદ દસતુરે દીની.
પીશે આએ કે વેહ મદ ઇએસતેદ.

અર્થ.

આતશ, બરસમ અને હોમની આગલ, દીન
અને મારા પોતાનાં રવાંનની આગલ, દીનનાં
સરદાર અને દસતુરની આગલ અને જે કોઈ
ભલો શબ્દ મલી આવે તેની આગલ*

પત.

અજ આંન ગુનાહ મનશની. ગવશની

કુનશની. તની રવાની. ગેતીં મીનોઆની
 ડુખે અવાખશ પશેમાંન પ સે ગવશની પ
 પતેત હોમ. પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

અરથ.

ઉપલા ગુનાહ વીસે મારા વીચાર, વચન, કરણી
 આએ દુનીઆઈ ખદન અને ગેખી જાનને લગતા
 (ચીજો) વતે આ ! ખોદા એ તરણદો વચનથી
 પસતાવો કડંધુ, અને એ ગુનાહથી પશેમાંન
 થાઉં છેઉં*

પત.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ. ખોહ
 બેરાદ. જન પ્રજાંદ શુઓ સાલાર. ખીશ
 નજદીક. હમગેહાંનીઆંન. હમખાસતમાંન.

અરથ.

(મેં મારાં) ખાપ, માએ, બેહન, ભાઈ, ડરત,
 છોકરાં, ખાવંદ, સરદાર, નજદીકનાં સગાંવાલાં,
 એક જગો ઉપર રેહનારાઓ અને ભાગીઆઓ
 સાથે*

પત.

હમસાએગાંન. હમશેહેરીઆન. ૫ હર
માંનીઆંન જસત. ૫ હર અદાદીઅ. સુન
મન અંદર ગુનેહુગાર બૂદ હંએસતેદ હોમ.

અર્થ.

પડોશીઓ, એક શેહરનાં રેહનારાઓ, માહુરા
સાગરદેઠા અને તાબેદારો, એ સઘલાઓ શાથે
કાઈબી રીતની ગરવાજબી ચાલ અને જીલમ
કરવાથી હું ગુનેહુગાર થાએઓ હોઉં તો.

પત.

અજ આંન ગુનાહ મનશની. ગવશની.
કુનશની. તની રવાંની. ગેતી મીનોઆંની
ગુજે અવાખશ પશેમાંન ૫ સે ગવશની ૫
પતેત હોમ. ૫ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

અર્થ.

તે ગુનાહ વીસે મારા વીચાર, વચન, કરણી,
આએ દુનીઆઈ બદન અને ગેબી જાનને લગતી

(ચીજે) વતે ઝો ખોદા ઝે તરણદો વચનથી
પસતાવો કરૂં છેઉં અને તે ગુનાહથી પશીમાંન
થાઉ છેઉં*

પત.

(કરદો પ જો) હેહેર નસા ખુરશની
હેહેર નસા જોઅશની. હેહેર નસા ઝોઅ
આવ ઝો આતશ ખોરદન. ઈઆ આવ
ઝો આતશ હેહેર નસા ખોરદન.

અરથ.

હેર નસાને ખાવું, હેર નસાની સાથે આહુદે
થાવું, હેર નસાને પાંણી અને આતશમાં નાં-
ખવો, અથવા પાંણી અને આતશને હેર નસા
ઉપર નાંખવો*

પત.

અવસતા પચ મનશની ન ગોપતન.
મુએ નાખુન. દનદાંન પ્રેશ. દસતે શવીન.
ઝો અવરે હરએ પદર હેહેર નસા સુન

જન અંદર ગુનેહગાર ખૂદ ઈએસતેદ
હોમ.

અરથ.

ખરાં દેલથી અવરાતા નહી પઢવા, બાલ,
નખ, દાંત ને નહી પરહેજવું, વસીદા હાથ,
નીરંગ, પાંણીથી ઘોઆ વગર હરેક ચીજને
લગાડવા, અને એ સીવાએ હેર નસાને લગતી
કાંઈથી બીજી ચીજ વીસે જે હું ગુનેહગાર થા
એઆ હોઉં તો*

પત.

અજ આંન ગુનાહ મનશની. ગવશની.
કુનશની. તની રવાની. ગેતી મીનોઆની.
પુએ અવાખશ પશેમાંન ૫ સે ગવશનો ૫
પતેત હોમ. ૫ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

અરથ.

તે ગુનાહ વીશે મારા વીચાર, વચન, કરણી,
આએ દુનીઆઈ બદન અને ગેખી જાંનને લગતી

૬૫

(ચીજે) વતે, ઓ ! જોદા એ તરણદો વચનથી
પસતાવો કડું છેડે, અને તે ગુનાહથી પશેમાંન
થાઉં. છેડો*

પત.

(કરદો ૬ ડો) કું કાંમે દાદાર અહુરમ
જદ બૂદ. ગુરમ આવાઈઅસત મનીદન.
ગુરમ ન મનીદ. ગુરમ આવાઈઅસત
ગોપ્તમ. ગુરમ ન ગોપ્ત. ગુરમ આવા
ઈઅસત કરદન. ગુરમ ન કરદ.

અરથ.

દાદાર હોરમજદની મરણ પરમાંણે જે મને વમા
સવું જોઈતું હતું તે મેં નહીં વમાસીઉં. અને જે
મહને જોસવું જોઈતું હતું તે હું નહીં જોસીઓ,
અને જે મહને કરવું જોઈતું હતું તે મેં નહીં
કીધું*

પત.

અજ આંન ગુનાહ મનશની. ગવશની.
કુનશની. તની. રવાંની. ગેતી મીનાઆં

ની. ગુણે અવાખશ પશેમાંન પ સે ગવશની
પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

અર્થ.

તે ગુનાહ વીશે મારા વીચાર, વચન, કરણી,
આએ દુનીઆઇ બદન અને ગેખી જાનને લગતી
(ચીજો) વતે, આ ! ખોદા એ તરણદો વચનથી
પસતાવો કહું છેઉં, અને તે ગુનાહથી પશેમાંન
થાઉં છેઉં*

પત.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન બૂદ.
ગુફમ ન આવાઈઅસત મનીદન. ગુફમ
મનીદ. ગુફમ ન આવાઈઅસત ગોપ્તન.
ગુફમ ગોપ્ત. ગુફમ ન આવાઈઅસત
કરદન. ગુફમ કરદ.

અર્થ.

અહેરેમનની મરજી પરમાંણે જે મહુને નહી
વમાસયું બેઈતું હતું તે મેં વમાસીઉં, અને જે

મહને નહીં બોલવું જોઈતું હતું તે હું બોલેઆ,
અને જે મહને નહીં કરવું જોઈતું હતું તે મેં
કીધું*.

પત.

અજ આંન ગુનાહ મનશની. ગવશની.
કુનશની. તની રવાની. ગેતી મીનોઆની.
પુખે અવાખશ પશેમાંન પ સે ગવશની પ
પતેત હામ. પ પતેત હામ અજ ગુનાહ.

અર્થ.

તે ગુનાહ વીશે મારા વીચાર, વચન, કરણી,
આએ ફુનીઆઈ બદન અને ગેખી જાંનને
લગતી (ચીજે) વતે, આ બોલો ! એ તરણદો
વચનથી પસતાવો કહું છું, અને તે ગુનાહથી
પશેમાંન થાઉં છું*.

પત.

(કરદો ૮ મો) અજ હમોઈન હર આઈન
ગુનાહ. હર આઈન મરગરજાંન. હર

આઈન પ્રૌદ માનદ. હર આઈન માનીદ.
હર આઈન ગુનાહ. અન ગુનાહ.

(ગિપલા ખોલો દરએક રોજની નીચે
ભણવા. અહુરમજદથી અમરદાદ શુધી
જોવો પાને ૯૭ મે.)

અરથ.

એક તરેહનો તથા હરેક તરેહનો ગુનાહ,
હરેક જાતનો મરગરજાન ગુનાહ, હરેક જાતનો
સાખેત થાએલો ગુનાહ, હરેક જાતનો તોજેશ
વગર રેહી ગએલો ગુનાહ, હરેક જાતનો એક
ગુનાહથી થતો ખીજે ગુનાહ*

પત.

૭૬મ આંદર અહુરમજદ મરદુમ. મર
દુમ સરદગાંન જસત. ૫ પતેત હોમ. (જા૦)

અરથ.

જે મારેથી ખોદાનાં પેદા કીધેલાં માણસ અને
જાત જાતનાં માણસો સાથે ગુનાહ થઓ હોએ
તેથી હું પસતાવો કરું છું.

૯૯

પત.

ગુફમ અંદર બહુમંન ગાઓ ગુસપંદ. ગુસ
પંદ સરદગાંન જસત. પ પતેત હોમ. (જા.)

અરથ.

જે મારેથી બહુમંન અમેશાસપંદનાં ગાઓ
ગુસપંદ અને જાત જાતના ગુસપંદ સાથે
ગુનાહ થાઓ હોએ તેથી હું પસતાવો કરું
છેઉં.

પત.

ગુફમ અંદર અરદીબેહુશત આતશ. આ
તશ સરદગાંન જસત. પતેત હોમ. (જા.)

અરથ.

જે મારેથી અરદીબેહુશત અમેશાસપંદના
આતશ અને જાત જાતનાં આતશો સાથે ગુનાહ
થાઓ હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છેઉં.

પત.

ગુફમ અંદર શેહરીબર અધઓખ

શસત. અંધઓપ્પશસત સરદગાંન જસત.
પ પતેત હોમ. (જા૦)

અર્થ.

જે માહુરેથી શેહરીવર અમેશાસપંદની ધાતુ
અને જાત જાતની ધાતુ શાથે ગુનાહ થાએઓ
હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છેડીં*

પત.

પુશ્મ અંદર સપંદારમદ જમીનઃજમીન
સરદગાંન જસત. પ પતેત હોમ. (જા૦)

અર્થ.

જે માહુરેથી અસપંદારમદ અમેશાસપંદના
જમીન અને જાત જાતની જમીન શાથે ગુનાહ
થાએઓ હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છેડીં*

પત

પુશ્મ અંદર ખોરદાદ આવ. આવ
સરદગાંન જસત. પ પતેત હોમ. (જા૦)

અર્થ.

જે મારેથી ખોરદાદ અમેશાસપંદનાં પાંણી

અને જાત જાતનાં પાંણી શાથે ગુનાહુ થાએએ
હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છું*.

પત.

ગુરુ અંદર અમરદાદ ગુરુવર. ગુરુ
વર સરદગાંન જસત-પ મતેત હોમ.(જા૦)

અરથ.

જે મારેથી અમરદાદ અમેશાસપંદનાં જાહાડ
પાંણુ અને જાત જાતનાં જાહાડ પાંણુ શાથે ગુના
હુ થાએએ હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છું*.

પત.

ગુરુ અંદર દાને અહુરમજદ જસત.
સુગ સતર માહ એ ખોરશેદ. આતશ
સોરખ સુજા. રાગ વએ ગુરુપંદ પંજ
આઈન. એ અવરે ગવહુ દેહુશનાં.
ઈન અહુરમજદ ખીશ. સુગ અંદરગ જ
મીન એ આસનાં. સુગ મગ અંદર
ગુનેહગાર બૂદ. હએસતેદ હોમ.

અરથ.

જે મારેથી દાદાર હોરમજદની (નીચે જણાવેલી) પેદાએશ શાયે ગુનાહુ થાએઓ હોએ* જેહુવા કે સેતારા, માહુતાબ, આફતાબ, બલતો રોશન આતશ, કુતરાં, પખશી, અને પાંચ જાતનાં ગુસપંદ અને એ સીવાએ આસમાંન અને જમીનની વચે હોરમજદની પોતાની જે ભલી પેદાએશ છે તેની શાયે (અનધટી રીતે ચાલવાથી) જે હું ગુનેગાર થએઓ હોઈ તો*

પત.

અજ આંન ગુનાહુ મનશની. ગવશની. કુનશની. તની રવાંની. ગેતી મીનો આંની. હુએ અવાખશ પશેમાંન પ સે ગવશની પ પતે ત હોમ. પ પતેત હોમ અજ ગુનાહુ.

અરથ.

તે ગુનાહુ વીશે મારા વીચાર, વચન, ફરણી આએ ફુનીઆઈ બદન અને ગેબી જાનને લક્ષતી (ચીજે) વતે, એ ખોદા એ તરનદો વચ-

નથી પસતાવો કડું છેડાં અને તે ગુંનાહથી પ-
શમાંન થાડાં છેડાં*

પત.

(કરદો ૯ નો) સતર શેકશની. ખચેત
વોદથ વસોવશની. દુદેહ બેહાંન વસોવશ
ની. ગહમખાર પ્રવરદીઆંન. હોમ દરૂન.
હોશપ્રીદ ઇચ્છદાંન નેહાદ આ પદીર
પત. રૂપીથવેન પ્રદુમ. રોજે વદરદેગાંન
ચુન મન આવાઈચ્છસત ઇચ્છશતન. પુરૂમ
ન ઇચ્છશત.

અરથ.

કાઈનો પાલક તોડવો, માંહોમાંહેની સગાઈમાં
ખલલ કરવી, ભલા લોકોનાં ખાનદાનમાં મીના
કેસો કરાવવો, ગહમખાર, મુખતારનાં દાહાડાની
આરાધનાં, હોમ ઇચ્છદની નઈચ્છતે દરૂન ઇચ્છવા,
ઇચ્છદ અમેશાસપદોની નઈચ્છતે આરાધનાં કર
વાની ધારના રાખેલી, પેહેલે દાહાડે કરવાની
રૂપીથવેન, ગુજરી ગએલાંઆનાં રોજગારનાં

દાહડાની આરાધનાં, એ સધલું જેમ મહને ધંજવું
જોધવું હતું તેમ મેં નહીં ધજીઉં*

પત.

અજ આંન ગુનાહ મનશની. ગવશની.
કુનશની. તની રવાંની. ગેતી મીનોઆં
ની. પુખે અવાખશ પશેમાંન પ સે ગવશ
ની પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ અજ
ગુનાહ.

અર્થ.

તે ગુનાહ વીસે મારા વીચાર, વચન, કરણી,
આએ દુનીઆઈ બદન અને ગેખી જાંણને
લગતી (ચાંજો) વતે, આ ખોદા એ તરનદો
વચનથી પસતાવો કરુંછું અને તે ગુનાહથી પશે
માંન થાઉં છઉં.

પત.

(કરદો ૧૦નો) અવર મનશની. તર
મનશની. આજૂરી પંદી. ખશનગની. અર
શમની. વદચશની. સૂરચશની. વદનગી

રશની. ખુરદક નગીરશની. નગીરાઈ પંદી.
ખુદશહી. અસગેહની.

અર્થ.

મોટાઈ, ગુમાંન, મગરૂરી, ગુજરેલાઓની પછ
વાડે ખરાબ બોલવું, લોભ કરવો, ગાસો કરવો,
અદેખાઈ કરવી, બદ નજર રાખવી, બેશરમીથી
બેવું, ખુરી ધારણાથી બેવું, હુલકી નજર કરવા,
પોતાનોજ બોલ કરવો, બીજાનું સાડું બેઈ
બલાયો કરવો, પોતાનીજ મરજી પરમાંણે ચાલવું,
મુસતી કરવી.

પત.

સપોનગારી. વરની. ગુમાંની. આશ
મોઈ. જોર ગવાહી. દરઘ દાવરી. ઓજ
દીસત પરસતી. કોશાદ દવારશની. ખર
હેન દવારશની. અઈમુક દવારશની. દરા
એઆં જોએશની. દરાએઆં ખોરશની.

અર્થ.

કાઈને માંન નહી આપવું, ચુગલી કરવી,

કીના રાખવો, શકમંદ થવું, જોદા, પેગંમખર,
અને ભલી દીન વીશે ખુર વમારાવું, જોટી શા
ખસી આપવી, જોટી દાવરી એટલે ઇનસાફ ક
રવો, ખુતપરસતી કરવી, કુશતી વગર ચાલવું,
નાંગાં બદને ચાલવું, એક પગ ઉગાડો રાખી
ચાલવું, જમતી વખતે બાજ ધરી પછે મોહુડે
બોલવું, બાજ ધરેઆ વગર ખાવું*

પત.

દોનદી ગદહી. જોહા જાદુઈ. જાદુ પર
સતી. રોસપી રોસપીબારગી. ગવહુ પ
એતી. ગવહુ વનીદી. શીનમોઈ.

અરથ.

ચોરી કરવી, છુટકાંટ કરવી, છીનાલું કરવું,
જાદુઈ કરવી, જાદુઈને માનવું, પારકી આરત
શાથે ખરાબ કાંમ કરવું, ખરાબ આરત શાથે
કરવું, ગોલાંમખારગી કરવી, ઇઆ કરાવવી,
ગુજરેલાંની પછવાડે રડવું*

પત.

ઓ અવરે હર આઈન ગુનાહ. ઓ
પ ઈન પતેતી. હુશ્તોરદ. આંન ન હુશ્તોરદ.
આંન દાંનેસત. આંન ન દાંનેસત. આંન
અંગરદ. આંન ન અંગરદ. સરઓશાદા
વેરેજ્યા. પીશે રદ દસતુરે દીની. આવ
ઈઅસત ધરજીદન હુશ્ત ન ધરજીદ.

અરથ.

એ સીવાએ બીજે હરેક ગુનાહ કે જે આએ
પતેતમાં ગણેઓય, જે નથી ગણેઓ, જે જાણે-
ઓય, જે નથી જાણેઓ, જે દેલમાં ધારેઓય,
જે દેલમાં નથી ધારેઓ, એ ગુનાહો તાબેદારીની
રીત પરમાંણે દીનનાં સરદાર દસતુરની આગલ
જાહેર કરવા જોઈએ તે મેં નહીં જાહેર કીધા*

પત.

અજ આંન ગુનાહ મનશની. ગવશની.
કુનશની. તબી રવાના. ગેતી મીનોઆં

ની. તુખે અવાખશ પશેમાંન પ સે ગવશ
ની પ પતેત હોમ પ પતેત હોમ. અજ
ગુનાહ.

અર્થ.

તે ગુનાહ વીસે મારા, વીચાર, વચન, કરણી,
આએ દુનીઆઈ બદન અને ગેબી જાનને લ-
ગતી (ચીજે) વતે આ ખોદા એ તરનદો વચનથી
પસતાવો કરૂં છેહીં અને તે ગુનાહથી પશીમાંન
થાહીં છેહીં*

પત.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કરાંન પતે
ની પદીરપ્તેહ હોમ. તુફમ ન કરદેહ હો
મ. ઈશાન રવાંનરા દુશખારી મદ. ઈઅ
દશાંન જદેહરા. હર ઈઅક જુદ જુદરા.

અર્થ.

અગરજે મેં બીજાઓને વાસતે પતેત પઢવાને
કબુલ કીધી, અને તે મેં નહીં કીધી હોએ તો
તેથી તેઓનાં રવાંનને તથા તેઓનાં કુર્જાંદાને

અને તે દરએક જાનને જીવુ જીવુ કુખ પોહો-
ચીઠી હોએ તો*

પત.

મનશની. ગવશની. કુનશની. તની
રવાંની. ગેતી મીનોઆની. તુએ અવામ
શ. પશેમાંન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.
પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

અરથ.

તે વીશે મારા વીચાર, વચન, કરણી, આએ
કુનીઆઈ બદન અને ગેબી જાનને લગતી
(ચીજે) વતે એ જોદા એ તરનદો વચનથી પ-
સતાવો કઈ છેઠી અને તે ગુનાહથી પશેમાંન
થાઉ છેઠી*

પત.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસતુર
એસત હોમ ઈન અહુરમજદ. જરતો
શત આશત. જરતોશત એએ ગોશતા

સાપ. ૫ પેવનદ આદરખાદ મારાસપંદાંન
મદ. ૫દશ ૫ સાખત કરદ બોખત.

અર્થ.

તે દીનતાં ફરમાંન ઉપર હું મજબુત છોઉં કે
જે હોરમજદે જરતોશતને સીખવીય, અને
જરતોશતે ગોરાતાસપ પાદશાહને સીખવીય
અને જરતોશત પેગમખરની આલાદથી આદર-
ખાદ મારાસપંદ પેદા થાએઓ તેને એ દીનને
સમારી અને સફાઈદાર કીધી*

પત.

અશહી વેહુ રવાંને દુશારમરા. આવા
એશનીતર વેહુશનો હોમ. ૫ જીવનદીએ
જાન. આસતુઆંન હોમ હુમત ૫ મન
શને. આસતુઆંન હોમ હુખત ૫ ગવશ
ને. આસતુઆંન હોમ હવરશત ૫ ફુનશને.

અર્થ.

ભલાં રવાંનની પવીતરાઈ અને ખલાસીને
વાસતે વધારે લાએક રીતે એ દીનને હું પસંદ

કરૂં છેઉં અને મારા જાનની હુઈઆતી શુધી
મારી મનશનીથી નેક વીચાર ઉપર મજબુત
છેઉં, મારી ગવશનીથી નેક સખુત ઉપર મજ-
બુત છેઉં અને મારી કુનશનીથી નેક કાંમ કરવા
ઉપર મજબુત છેઉં*

૫૧.

આસતુઆંગ હોમ. ૫ ગવહે દીને મા
જદઈઆસનાં. હમા કેરપેહા હમદાસતાં
હોમ. અજ હમા ગુનાહીઆ જુદ દાસ
તાં હોમ. ૫ નેકી સેપાસદાર હોમ. અ
જ અનાઈ ખોરસાંદ હોમ.

અરથ.

ભલી ઈઅજદાંપરસતી દીન ઉપર હું ચુરાત
છેઉં, સઘલાં સવાખનાં કાંમો શાથે હું એક મ-
લતો છેઉં, સઘલા ગુનાહોથી હું જુદો છેઉં, મહને
નેકી પોંહયે તેનાં શુકરાંનાં કરૂં છેઉં, અને મા-
હરી ઉપર કુખ પડે તે ઉપર હું રાજી છેઉં*

પત.

પુત્ર પાદેહપ્રસાદ. બંદ દરોશ. તોજ
શને તાવાંન દીન. પાદેહપ્રસાદે સે શબ્. ૫
જાહ હપત સાલ. ૫૬૨ બોરસાંદ હમદા
સતાંન હોમ.

અર્થ.

ચીનવદ પુલ આગલની સજા, સખત બેદી,
દીનમાં ગુનાહ કીધાથી તોજશનો બદલે, તરણ
રાતની સજા (જે ગુનેહગારને દરએક રાત) સ-
તાવણ વરસનાં (જેટલો લાંબી થાએ છે) તે ઉ-
પર હું રાજી અને એક મલતો છેઊં*

પત.

પુત્ર કરદેહ હોમ ઇન પતેતી. ગુજ
રગ ઉમેદ કેરપ્રસા. ગેરાંન બીને દોજ
ખરા. અશહી વેહ રવાંન દુશારમરા. ૫
ઇન મનશને કરદેહ હોમ.

અર્થ.

મોટા સવાખની ઉમેદને વાસતે, દોજખની

ભારી ધાસતીને વાસતે, ભણી પવીતરાઈ જે રવાં
નની ખલાસીને વાસતે છે, જેથી (મારા રવાંનને
સજા નહીં થાય) એવી ધારનાંથી મેં આએ
પતેલ કીધી છે*

પત.

કું કાર કેરપ્રે મન અંદાનુ કરદ. આં
એ નૂ કુનમ. હમા એરાતશની કેરપ્રેરા.
ગુનારશને ગુનાહરા. બોખત રવાંનરા.

અરથ.

જે સવાખનું કામ મેં હમણાં સુધી કીધું અને
જે કાંઈ હમણાં કર્યું તે સઘલાં સવાખને કા
એમ રાખવાને વાસતે, અને ગુનાહને દુર કર
વાને વાસતે, અને રવાંનનાં છુટકારાને વાસતે છે*

પત.

અગર માંદેહ બહોદ. કું ગુનાહ મન
તોખત ન બહોદ. પાદેહપ્રહાહે સે શખ.
આંનહીઆ પદશ ખોરસોદ હમદારતાંન
હોમ.

અર્થ.

અગરજે માહારો ગુનાહ રેહી ગીઆ હોએતો
તે માહારો ગુનાહથી માહારો છુટકારો નહી થાએ
અને તે ગુનાહનાં બદલામાં તરણ રાતની સજા
થાએ તો તે ઉપર હું રાજી અને એકમલતો
છેઉં*

પત.

હને પ્રમાએમ અગેમ વોહ બે વદીર
શની. પતેતી પીર અજ બે વદીરશની.
પરા વદરદ મન. મન જાહેહરા અજ
ગુનાહ. ૫ પતેત બહોદ.

અર્થ.

હું સઘલાએને માહારાં મરણની વખતે અશેમ
વોહ પઢવાને અને માહારાં મરણની આગમચ પતેત
કરવાને ફરમાઉ છેઉં અને માહારો ગુજરવા પછી
માહારાં ફરજદો માહારો ગુનાહને વાસતે પતેત
કરે.

પત.

સેદાશ ગેતોપરીદ પ્રમાઈઅદ. ૫૨મુ

દાર ખાદેશની હમદાસતાંન હોમ. અહુર
મજદ ખીશ હોમ અહુરમજદ દહમાંની
કુનમં. અશહી સેતાએમ.

અર્થ.

તરણ દાહાડા સરોશની આરાધના કરાવે અને
ગેતીખરીદ કરમાવે, તે કરમાવનારની મરજી સાથે
હું એકમલતો છેઉં (ઈઆને હું તે કબુલ
રાખનાર. છેઉં) હું હોરમજદનો ખેરી છેઉં,
હોરમજદને નેકી કરનાર જાણુંચ અને પવીત-
રાઈને હું વખાણુંચ.

પત.

ડુફમ ગેરફતેહ હોમ હરવસપ હૂમત
હૂમત હવરશત. * ૫ મનશને ગવશને કુનશ
ને. બહુલશની દહોમ હરવસપ દુશમત દુ
જૂમત દુજવરશત. * અજ મનશને ગવશ
ને કુનશને. (એ કરદો ૩ વખત પઠે.)

° જો ગુજરેલાંની નહાએ પતે પદીએ તે
અધી ગેમ તરણ મરતળે તેનું નાંમ લેજીએ.

અર્થ.

સઘલા સારા વીચાર, સારા સખુન અને સારાં કાંમને મેં માહુરી મનસની, ગવશની અને કુનશનીથી પકડેલાં છે અને સઘલા ખરાબ વીચાર, ખરાબ સખુન અને ખરાબ કાંમને મારી મન મનશની, ગવસની, અને કુનશનીથી હું છોડી દેઉં છેઉં*

પત.

ડુફમ ગેરફતેહ હોમ હરવસપ રાહુ રાસતી પ્રસાદન. બહેલશની દેહોમ હરવસપ રાહુ અરાસતી અવાદન. ધના શેકસત. અહુરમજદ બેહ અવબૂન. સતઓને અશેન. અશેન વોહૂ ૧.)

અર્થ.

સઘલા રાસતીના નેક મારગને મેં પકડેલા છે, સઘલા ખરાબ મારગને હું છોડી દેઉં છેઉં, ધનામીનો તુટેલો થાઓ અને નેકીનો વધારો કરનાર હોર્મજદ છે અને પતીતરાઈને હું વખાંચું છેઉં.

અવસતા.

પ્રસતુઈએ હુમતોઈનીઅસયા. હૂખ
તોઈનીઅસયા. હુવરશતોઈનીઅસયા. માં
થવોઈનીઅસયા. વખેદવોઈનીઅસયા.
વરશતવોઈનીઅસયા. અઈએગઈરીઆ દ
ઈયે. વીસપા હુમતાયાં. હૂખતાયા. હુવ
રશતાયા. પઈતે—રેચીઆ દઈયે. વીસપા
દુશ્મતાંઆ. દુખૂખતાયા. દુજવરશતાયા.

અરથ.

નેક વીચાર, નેક વચન અને નેક કરણીને
(માહારી) મનશાની, ગવરાની અને કુનશાનીથી
હું વખાંણું છેઉં, સંઘસા સારા વીચારો, સારા
વચનો અને સારી કરણીઓને હું એખતીઆર
કરું છેઉં, અને સંઘસા પુરા વીચારો, પુરા
વચનો અને પુરી કરણીઓને હું છોડી દેઉં
છેઉં*

અવસતા.

પ્રસ વે રાહી અનૈશા સપેનતા. ઈઅસ

નેમચા. વહનેમચા. ૫૨૧ મનંધહા. ૫૨૨
વચંધહા. ૫૨૩ શીચ્યોથના. ૫૨૪ ચંધ
હાડુઈચા. ૫૨૫ તનવસચીદ ખાખીચાડ
ડુશતનેમ. સતચોત્રે અશેમ. અશેમ
વોહૂ ૧).

અર્થ.

ઓ! અમેશાસપંદો માહરી નેક મનશની,
નેક ગવશનો, નેક કુનશનીથી અને માહારા
પોતાનાં તન અને દેસોજાનથી તમુને ઇન્શને
અને નીઆએશ અરપણ કડું હઉં.

પત.

ઈઅથા અહૂ વફરીઓ ૨૧) અશેમ .
વોહૂ ૧૨) ઈઅથા અહૂ વફરીઓ ૨) ઈઅ
સનેમચ. વહનેમચ. અઓનસચ. જવ
રેચ આપરીનામે. સરજોશહુ અશઈએ
હુ તખમહે તનુ માંથરહુ. દરશે—દર
ઓશ આહૂફરઈએહુ. અશેમ વોહૂ ૧)

અહંમાફ રઝેશ્ય—હજીધરેમ—જસ ને
કેરૂ જોજદ—અશેમ વોહુ ૧).

(જોવો માહાબોખતાર નેઆફમાં પાંને
૨૧ થી તે ૨૪ શુધી.)

અરશ.

સરોશ અશો, જોરાવર, પોતાનાં તનને મન
ના તાબામાં રાખનાર, ચમતકારી હુથીઆર
વાલો ઝૂને હોરમજદનાં કાઝેદા પરમાંણે ચાલ
નારનો ઈજીયને, નીઆઝેશ, સખુન અને બંદ
ગીનાં ઉપર હું પીઆર ખતાઉં છઉં.

જાલાસો—વતેન કરવી ઝિટલેકે પોતાથી થાઝે
લાં જુરાં કાંમને વાસતે તોખા કરવી, પસતાવો કરવો,
માફી માંગવી અને ગુનાહથી પાછું ફરવું પણ તે કેમ
ફરવું કે આપણથી અનજાણપણે હરેક જાતનો ગુ
નાહ થાઝેઝો હોઝે અને તે ગુનાહને વાસતે આ
પણે પશેમાંન થાઝે અને ફરીથી તે ગુનાહ અ
થવા ગુનાહનાં કાંમો નહોં કરીઝે તો જાદાતાલા
આપણને તે ગુનાહની માફી જખશ છે. પણ જાણી

શુભને દર વખતે ગુનાહનાં કાંઠા કરીએ તો તે ગુનાહને ખાદાતાલા કધી માફ કરે નહીં. હવે આપણી દીનની સુશાંત અને ખારીકી પરમાણે માંણસ ચુકથી ખાલી રહેવું નથી વાસતે આપણને દરરોજ પસતાવો કરવો સજ્જવાર છે.

પાઠ ૪ થો.

દીનનો કલમે.

અવસતા.

રજેશતઈઆડુ ચેસતઈઆડુ મજદદા
તઈઆડુ અશચ્ચાનઈઆડુ. દચ્ચેનઈઆડુ
વંધહુઈઆડુ માજદઈઅસનોદશ.

અરથ.

હોરમજદની પેદા કીધેલી, પવીતર અને અતીશે સાચી ડાહ્યાપણવાલી તથા ઇઅજદાં પરસતી ભલી દીનની (આખાદી થાઓ.)

પત.

દીન જેહ રાસત વ દરેસત. કે ખાદા

૬ બર ખલક પ્રેરસતાદેહ ઇન હસત. કે
 જરતોશત પેગમબર આવોરદેહ હસત.
 દીન. દીને જરતોશત. દીને અહુરમજદ.
 દાદેહ જરતોશત અશ્મોને. અશ્મ વોહુ)

અર્થ.

ભલી, ખરી અને સારી દીન જે ખાદાતાલાએ
 દુનીઆનાં લોકોને વાસતે મોકલીય તે એ દીન
 છે, જે જરથોશત પેગમબર લાવેઆ છે, એ
 દીન જરથોશતની તથા હોરમજદની દીન છે, કે
 જે અશો જરથોશતને આપી છે.

જાલાસો—જરથોશતીઆનાં છોકરાંઆને જરે
 દીન કબુલ કરાવેછે અને દીનગી નીશાંન તરીકે
 તેઆને સુદરેહ પેહરાવી તે ઉપર કુમતી ખાંધેછે, તે
 વખતે ઉપલા સખુનો તેવણુને ખોલાવી તેઆ પાશ્વ
 એકરાર કરાવેછે. કે આએ ભલી દીન, દુનીઆનાં
 લોકોને વાસતે જરથોશત પેગમબરની મારફતે, ખાદા
 તાલાએ મોકલીછે તે હું આજથી કબુલ કરુંછેઉં.

બાજ જમવાની.

પત અને અવસતા.

બનાંને ઇચ્છજદે. બખશાઈચ્છનદેહુ.
બખશાએશગરે. મેહુરબાંન. અહુરમજદ
ખોદાઈ—ઈથા આદ-ઈચ્છજમજદે અહુરેમ
મજદાંન. ઇચ્છે ગાંમચા અશેમચા દાદ.
અપસચા દાદ. પુરવરા પુસચા વંધુહીશ.
રચોચાપુસચા દાદ. ખૂનીમચા વીસપાચા
વોહૂ. અશેમ વોહૂ ૩).

અર્થ.

ઈચ્છજદાંનાં નામથી સરૂ કરૂં છેઉં, જે આએ
ફુનીઆમાં રોજ બખશનાર અને તે જેહાંનમાં
બેહુશત બખશનાર, દઆહુ સાહેબ હોરમજદ
છે. એ પરમાંણે હુઈઆં હોરમજદને ઇઆદ
કરીએ છેઈએ. જેણે ગોસપંદ અને અનાજ
પેદા કીધાં, જેણે પાંણી અને ભલાં જાહાડપાંણ
પેદા કીધા, જેણે રોશનીઆ અને જમીન પેદા

કીધી, અને સધલી નેઆમત ચીઠ પેદા કરી
તેની બખશોશ કીધી*

(શંભજન—પછી ખાનું ખાઈ હાત
ખોહોડું ઘોઈ સાફ કરી નીચે મુજબ
ખાજ મુકે.)

અવસતા.

(જા૦) અશેન વોહૂ ૪) ઇઅથા અહૂ વ
ફરીઓ ૨) અશેન વોહૂ ૧) અહમાફ ૨
એશઅ-હજધરેન—જસા ને-કેરફ ખોજદ
અશેન વોહૂ ૧ તમાંન પટે (પછી અહુર
મજદ ખોદાઈથી કુશતી કરે.)

ખાજ પીશાખ તથા હાજતની.

(પીશાખ તથા હાજતની જગોધી તરણ
કદમ દુર ઊભા રહીને પટે.)

પત.

ગુનેહ શેકસતેહ સદ હજારબાર. ઇઅથા
અહૂ વફરીઓ ૧).

અર્થ.

લાખ વખત ગુનાહુ તુટેલો થાઓ.

(પીશાબ તથા હાજત કરી જગા સાફ કરી નાહુ' બાંધી, તરણ કદમ પાછો દુર ચાલી નીચે મુજબ. બાજ મુકે.)

અવસતા.

અશ્વેન વોહુ ૩) હુમતનાંમ હુખતનાંમ હુવરશત નાંમ. ઇઅદ્યા અનઈઅદ્યા. વેરેજઈઅમનનાંમચા. વ. વેરેજનનાંમચા. મહી અફબી—જરેતારો. નઅેનઅેસ તારો ઇઅથના વોહુનાંમ મહી (એ કરદો બે વાર પઠે.)

અર્થ.

હુમે આએ ફુનીઆં અને પેલી જોહાંનને વાસતે નેક વીચાર કરનારા, નેક સખુન બોલ નારા અને નેક કાંમ કરનારાઓની અને કરી ગએલાઓની તારીફ કરનારા અને કરાવ

નારા છેઈએ જેથી હુમો પણ તે નેકાનાં જેવા
થાઈએ*

અવસતા.

હુખચેયરોતેનાઈ. બા અદ ખશચરેમ
અહમદ હીઅદ. અફખીદદેમહેયા. ચીશ
મહેયા. હવાંનમહેયા. હીઅદ મજદાઈ
અહુરાઈ. અશાઈયા વહેશતાઈ. (એકરદા
તરણુ નાર પટે.)

અરથ.

સઉથી નેક પાદશાહને ખચીત પાદશાહી લા
એક છે, હોરમજદ જે સરવેથી સરસ અશા
છે, તેની તરફ હુમો મન રાખીએ છેઈએ અને
તેને હુમો કબુલ રાખીએ છેઈએ, તેને હુમો
પોતાનો કરી ગણીએ છેઈએ*

અવસતા.

ઈઅથા અહૂ વફરીઓ ડ) અહુનેમ
વફરીમ ઈઅનનફદે. અશેમ વહેશતેમ

સારએણતેન અનિગ્રેન સપેનતેન ઇઅજ
મદદે.

અરથ.

હુનવરને હુમો વખાંણીએ છેઘએ, અરદીએ
હુરાત અમેસારાપંદ જે ઘણો ખાલાતર, ઘણો
નેક, હુમેશ રેહુનાર અને યોજેરગ છે તેની
હુમો વખાંણ કરીએ છેઘએ*

અવસતા.

ઇએઅંધહે હાતાંમ આઅદ ઇએસને
પદતી વંધહે. મજદાડુ અહુરો વએથા
અશાદ હયા. ઇઆડુઅંધહાંમયા તાંસયા
તાડુસયા ઇઅજમદદે. અશેમ વોહૂ ૧)

અરથ.

જેને હુધઆતી ધરાવનારાઓમાંથી હોરમજ
દને સચાર્ધની મારફતે ભલી આરાધનામાં જણા
વેલોછે, તેને તથા અનજુમનનાં નર અને નારીને
હુમો આરાધીએ છેઘએ*

દાઆ તનદરોસતી.

પત.

બંનાંને ઇઅજદે બખ્શાએનદેહુ. બખ્શાએશગરે. નેહુરબાંન.

અર્થ.

દઆલુ, આએ દુનીઆમાં રોજ બખ્શનાર અને તે જોહાંનમાં બેહુશત આપનાર, ખોદાનાં નાંમથી સંરૂઆત કરું છું.*

પત.

ઇઅથા અહૂ વફરીઓ ૨) તન દરોસતી દીર છવશની આવાઇઅદ. ખુરેહુ અંધદ અશહીદાર. ઇઅજદાંને મીનેઆંન. ઇઅજદાંને ગેતીઆંન. હપત અ નેશાસપંદાંન. મઇઅજદ રોશન હુને બે રસાદ.

અર્થ.

ધાણું લગીન છવવાને વાસતે તનદરોસતીની

જરૂર છે, તે નુર અને પવીતરાઈ રાખવા શાથે
હમેશા રહેજો, પેલો જોહાંનનાં ઈજદો અને
આએ દુનીઆનાં ઈજદો અને સાતે અમેશા-
સપંદો જાહેર ખુશાલીમાં સંઘણા મદદે આવો.

૫૮.

ઈન દોઆઈઆન બાદ. ઈન બાહાંન
બાદ. હમે અંદર કરાંનરા. જરથુશતી
દીન શાદ બાદ. અફદૂન બાદ.

અરથ.

સંઘણાં માંણસોને આએ દોઆઓ અને
આએ ચાહાવું આંમીન થાઓ, જરથોશતી
દીન ખુશી ભરેલી હોજો. અને હું દોઆ ચાહુચ
તેમ થાઓ*

૫૯.

ઈઆ બારી ખોદા ખોદવંદ આલમ.
(જોહની નઈઅતે તનદરોશતી પઠીએ
તેનું નાંમ લેવું.) રા. હજાર સાલ. દીર
બેદાર. તનદરોશત બેદાર. અફદૂન બેદાર.

અરથ.

ઓ ! પેદા કરનાર ખોદા, આલમનાં સાહેબ,
(ફલોનાં) ને હજાર વરસ સુધી કાઝમ રાખ,
ખુશાલ રાખ, તનદરોસત રાખ અને હું ચાહુંચ
તે પરમાણે રાખ*

પત.

બર સરે અરજાનીઆંગ. સાલહાએ
બીસીઆર. વ કરનહાએ બીશુમાર.
બાકી ઓ પાઈઅંદેહુ દાર. હજારાંગ હ
જાર આફરીન બાદ.

અરથ.

લાએકીવાલાં માંણસોની સરદારી ઉપર ઘણાં
વરસો સુધી અને બેહુદ કરના સુધી (એક કરન
તે ૩૦ વરસને કહેછે) જાથુક અને હમેશાં
રાખ અને હજારો હજાર આફરીન હોજો.

પત.

સાલ ખોજસતે બાદ. રોજ ૫૨રોખ
બાદ. માહુ મુબારક બાદ. અંદ સાલ.

ચંદ રોજ. ચંદ માહ. બીસીઆર સાલ.
અરજાની દાર.

અર્થ.

વરસ ભાએગસાલી હોજે, રોજ બપ્પતાવર
હોજે, મહીના મુખારક હોજે, કેટલાંએક વરસ,
કેટલાએક દાહાડા, કેટલાએક મહીનાં, અને
ઘણાં વરસ મુઘી લાએકી સાથે રાખ.

પત.

ઈઅજેશને ઓ નીઆએશને. રાદી ઓ
જોર બરશને અશહીદાર. અવરે હુમા
કારે કેરેહા. તનદરોશતી બાદ. નેકી બાદ.
ખુબ બાદ. અદૂફન બાદ. અદૂફન તરજ
બાદ. ઈઅજદાંન વ અમેશારોપંદાંન બ
કાંને બાદ. અશેમ વોહુ ૧).

અર્થ.

ઈઅજશને અને નીઆએશ, સખાવત અને
કીરીઆ કરવામાં, સઘલાં સવાખનાં કામો ઉપર

પ્રધીતરાઈ સાથે રાખ, તનદરોસની હોળે, નકી
હોળે, રાઈ થાળે, હું ચાહુય તે પરમાંણે થાળે,
એથી પણ વધારે થાળે, અને ઈજદો અને
અમેશાસપંદો, તાહુરી મોરાદ પરમાંણે મદદ ક
રનાર થાળો*

સવાલ જવાબ.

સ—માહા ગનેઆની તે શું ?

જ—મોહુટાં ગનેઆન વાલો.

સ—મોહુટાં ગનેઆન વાલો! તે કોણ કોણ.

જ—૧) દાદાર હોરમજદ, ૨) જરથોશત, ૩)

ઉશતાદ એટલે મારાતરો.

સ—ઈનશાકુ વાલો તે શું અને તે કોણ કોણ ?

જ—ઈનશાકુનો કરનાર, ૧) દાદાર હોરમજદ,
૨) રાજા ઈઆને નીઆએધીશ.

સ—દાદાર હોરમજદ ઈનશાકુ સોનો કરે.

જ—મલાં, અને સારાં કાંમ કરનારાઆને
બેહિશાલ આપે અને ખુરાં કાંમ કરનારને
માંફી બખ્શી, અથવા દોજખ આપે.

સ—બધે જોહાંન તે કેઈ.

જ—ગેતી અને મીના.

સ—ગેતી તે શું અને કેહી.

જ—જે નજર આવે તે, હાદમંદ, આએ દુનીઆં.

સ—મીના તે શું અને કેહી.

જ—જે નહી દેખાએ તે, આકાશી.

સ—આપણે જેદા કરનાર કેટલા.

જ—ખે. ૧) દાદાર હોરમજ, ૨) આપરો બાપ.

સ—દએઆલુ એટલે શું.

જ—જે દએઆ કરે ઈઆ માફ કરે તે.

સ—મુરાદમંદ એટલે શું.

જ—ખાહેશમંદ, હુરએક મોરાદ રાખનાર.

સ—ભલી મુરાદ રાખનાર કોણ અને કેટલા.

જ—૧) દાદાર હોરમજ, ૨) જરથોશત, ૩) માં બાપ, ૪) ઉશતાદ.

સ—પુરી મુરાદ રાખનાર કોન અને કેટલા.

જ—૧) હોરમન, ૨) પુરા દેવો, ૩) પુરાં ધન શાંનો, ૪) આપણાં દુશમનો.

સ—મુફલેશ એટલે કોણ.

જ-ગરીબ અને નાચાર હોએ તે.

સ-દાદાર હોરમદ શાંતો મુરાદમંદ હોએ.

જ-પોતાનાં ધનશાંતો શારે મારગે ચાલે અને
બંધે જોહાંનમાં શુખ પાંમે તેનો.

સ-બંધે જોહાંનનું શુખ તે શું.

જ-આ જોહાંનનું શુખ તે દહુની તંદરોશતી
અને રોજી મલે, અને તે જોહાંનનું શુખ
તે બેહુશત મલે.

સ-પરવરશી કરવી એટલે શું.

જ-ગરીબ નાચારની પરદાશ કરે ઇઆ પાલે તે.

સ-અશોઈ કેમ વાપરતી.

જ-બંદગી કરવી, બાજ ધરીને જમવું, પીસાબ
કરી કુસતી કરવી, કાઠબી ખરાબ વશ
તુને હાત લાગો હોએ તે ઘોઈ નાંખવો,

સ-અતી ઉતમ દોલત તે શું, તે કાંહાં કાંમ આવે

જ-શરવેથી શરશ દોલત, કે જે બંધે જોહાંનમાં
કાંમ લાગે.

સ-સવાબનાં કાંમો કેમ કરવાં.

જ-બંદગી કરવી, સાચુ બોલવું, અશોઈ વાપ
રવી, ગરીબોની પરવરશી કરવી ઇં

સ—પરઉપયોગી કાંમ કેમ કરવાં.

જ—પારકાનું ભલું કરવું, કોઈબી સારાં કાંમની
અંદર તન, મન અને ધનની મદદ કરવી

સ—તન, મન અને ધનની મદદ કેમ થાયે.

જ—આપણે જાતે મેહનત કરવી, મનની સચાઈ
રાખવી, અને ધારવેલું કાંમ પાર પાડવું,
અથવા પછીશો ખરચવો પડેતો ખરચવો.

સ—કુસતી બાંધવી તેનું કારણ શું ?

જ—એ જરથોરાતી દીનનું કુરમાન છે, જરથો-
સતી તરીકેની નીરાંન છે, ખોદાની બંદ
ગી કરવાનો કમરબંધ છે.

સ—સુદરેહ તે શું ?

જ—શારે મારગે ચાલવું તે, અથવા રીંચી રાહ.

સ—હારેમન દરે કેમ થાયે.

જ—નીરંગ લીધાથી ઈઆ પીધાથી, કુસતી કીધા
થી, અથવા બંદગી કરવાથી.

સ—ખોદા નાખુરા કેમ થાયે.

જ—કોઈબી ખુરાં કાંમ કીધાથી—જેવાં કે સુ

ચાઈ કરવી, જીહું બોલવું, ચોરી કરવી,
દગલબાજી કરવી, બદનીશતા રાખવી.

સ-કીક અને કરપ તે કોણ.

જ-દેખતા હાંધલા અને સાંભલતા બેહુરા, છતી
આંખે જે સારી ચીજ નહી દેખી શકે,
છતે કાંને સારી વાત અથવા ખરી
ફરીઆદ નહીં સાંભલે તે.

સ-જરથોશતી એટલે શું અને તે કોણ.

જ-જે જરથોશતનો બતાવેલો ધરમ પાલે તે
અથવા ખરાં ફરમાનો પરમાંણે ચાલે તે.

સ-દેવગુરૂ તે કોણ અને તે કેમ કહેવાય.

જ-જે ખરાબ રશતો બતાવે, તેવે રશતે ચાલે,
ખુરાં કાંમો કરે ઇઆ કરાવે તે.

સ-આપણે ઇઅજદાંપરશત કે જરથોશત પરશત
ઇઆ આતશ પરશત.

જ-આપણે ઇઅજદાંપરશત ઇઆને બોદાપરશત
હેઈએ, બોદાનાં હોકમ પરમાંણે ચાલનારા.

સ-આપણને જરથોશતી શા માટે કહેછે.

- જ-દાદાર હોરમજદ તરફથી જરથોશતે જે
 ફરમાંનો આપણને આપેઆં તે ઉપરથી.
 સ-તેવારે આપણે આતશને અને ખોરશેદને
 જોઈને શામાટે બંદગી કરીએ છઈએ.
 જ-તેનું કારણ એ કે, દાદાર હોરમજદ તરફથી
 તે કંબલાઓને નુર બખ્ષેશ થાયલું છે.
 તે જોઈ બંદગી કરીએ તે દાદાર હોર
 મજદની બંદગી કીધેલી કહવાએ.
 સ-દાદાર હોરમજદ કહાં છે, તે કેવો છે.
 જ-આપણાં મનમાં, આપણી આગલ, શરવે
 ભલી ચીજમાં મલેલો છે.
 સ-બહુમન અને અરદીબેશની મદદ એટલે શું.
 જ-પોતાની અકલ, તેમાં વધારો કરનારી અકલ
 અને પોતાનાં તનમાંનો આતશ એટલે
 ગરમી, એ બેઉને વાસતે રામજવું.

ખુલારો.

પરથમ લેઉંચ જગત કરતાનું નાંમ,
 તેનાં નાંમથીજ પાર ઉતરેચ કાંમ.
 આ પુશતક યાદઉ છે તમાંગ,
 જેવું બનાવાને ધારવીહિતુ કાંમ.
 દરએક જરથોશતીને જરની ગરજ,
 દરેજ બંદગીકરવાની છે તેઓને શરજ.
 તેંદ્રીજ બંદગી મમાવી છે, શાતે અરથોગી,
 શરજ તરીકે છે તેની ખુખી શમજવાની.
 ખોદાનો હોકમ અને જરથોશતનું શરમાંન,
 શમાવીહિ છે મુખીઅ તેનુ પરમાંન.
 એ પુશતક ઉપર વાંધો ઉથીઓતો એમ,
 જેને રાખીતી અદખાઇની ખુરી નેમ.
 એ પુશતકની આખરે શયાઇ પડી પાર,
 કાખેલ દશતુરો જાણુ ચારે આપેઓ વીચાર.
 તે વીચારથી ખીન્ન શાહેઓનો યઓ ધતખાર,
 ધશકોલોમાં ચલાવાને તેઓએ આપેયા વીચાર.
 ચાલેછે જાહાં જાહાં તેનાં આપુચ નાંમ,

શર જંમચેદજી જી૦ની ઇશકુલજે ગાંમે ગાંમ.
 શુરત, નોવશારી, ગણદેવી ગાંમ,
 વલશાર, તારાપોર, ઉદવારા મુકાંમ.
 નારગોર, શરૌદા, દેવીઅર ગાંમ,
 ચાલેચ શખાવત જેઓનું મુખારક નાંમ.
 બેરાંમજી નો૦ શીરવાઇ જેનું હથોરનાં નાંમ,
 તેઓની શખાવત ૨૪૦)ની છે, નવશારી ગાંમ.
 પોતાની શખાવતથી વધુ છપાવી.
 ગરીબનાં બચાઓને મુક્ત અપાવી,
 ચાલુ થયાં મુંબાઈની પરચમ ૧ શકુલમાં,
 જેનો ધનીછે કરામજી દાદાબાઇ પરીટર તેમાં.
 તે ઇશકુલમાં હમે બચાંઓને ધરમ શમજાવી,
 જાહેર પરીક્ષા ચાર આપીછે, બાહાર આવી.
 વક્તી ઇશકોલ માશતરની છે અરજ હુવી,
 કોઇની શાહેબોએ શકુલમાં, આવી પરીક્ષા લેવી.
 કરંચ અકાબરોને હુવી અરજ,
 કેલવણી તપાશવાની તેઓની છે પ્રજ.

શુધી પત્ર.

ભાગ ૧ લો.

શ્રે.	સત્ર.	અશુધ.	શુધ.
૧૧	૧૩	અહિરેનન.	અહિરેમન.
૧૩	૧૦	વરવંદાંન.	દરવંદાંન.

ભાગ ૨ જો.

૧૫	૧૬	અશવતા.	અવસતા.
૧૭	૯	અહિરેમ મજદાંચ.	અહિરેમ મજદાંચ
૩૫	૧૮	વીશાઅહે.	વીશહઅહે.
૪૪	૩	અશાદચેદ.	અશાદચીદ.
૪૬	૬	દમ્મિયો.	દમ્મિયો.
૫૭	૫	અશહિરેતુગ.	અશમ્મિનો શતીચ
૫૭	૧૭	કરાવને.	કરવાને.
૬૨	૧૪	અરદવે.	અરદવી.
૬૬	૯	રમ્મિચથી	રમ્મિશચ થી.

ભાગ ૩ જો.

૩૦	૭	એવ.	અવે.
૩૩	૧૧	તાપુસચ.	તાપુસચા.

૩૩	૧૫	જવરેચા.	જવરેચ.
૩૪	૬	અવેસરથરેમ.	અફેસરથરેમ.
૪૮	૧૬	વંધુહાંમ.	વંધુહીમ.
૫૦	૮	રાત્રી	ધુરાત્રી.
૫૦	૧૫	નહી લેતું.(એ બોલ વાંચવોજ નહીં)	
૬૧	૧૧	અજૂનખાદ.	અફૂનખાદ.
૭૮	૧૬	અઓગમચ.	અઓજમચ.
૮૫	૧	ચેથરેમ.	ચેથરેમ.
૯૨	૩	વારદાર.	વદારદાર.
ભાગ ૪ થો.			
૬	૧૧	બદ.	બૂદ.
૧૨	૧૩	માત્રુવેહમ.	માત્રુધહેમ.
૩૪	૧૭	તનેમંદ.	તનોમંદ.
૪૪	૪	હાઅદ.	હીઅદ.
૪૬	૧	પાંણાં.	પાંણી.
૬૦	૧૬	પમચખેત.	પમચખેત.
૮૯	૧	દર.	દરવંદ.
૧૦૬	૯	જેહા	જેહી.
૧૦૯	૧૦	જાંનને.	જાણને.

૧૪૧

સાંકલીલો.

ભાગ ૧ લો.

બતામે ઇચ્છાજદે.....	સરે.
અહુનવર.	૭
અશ્વેમ પોહ.	૮
નીરંગે આમિજર.	૧૦
નીરંગ કુમતી પાંચવાની. ..	૧૧
જસ મે, અવંધહે મજદ.	૧૩
હેમ ના મજદા.....	૧૮
પાંચે ગેહ જુદી જુદી પદવાની.....	૨૧
સીકતે દાદાર.....	૨૫
મવાલ જવાળ.	૩૦
	૩૧

ભાગ ૨ જો.

મરોશ બાજ ૫	૫
હુથળાંમ. ૧૬	૧૬
હાવન ગેહ..... ૨૮	૨૮
રખીયવેન ગેહ..... ૪૨	૪૨
પ્રજ્જરન ગેહ ૫૧	૫૧
નમસકાર આતશનો..... ૬૦	૬૦
નમસકાર પાંણીનેા ૬૨	૬૨
નમસકાર પુરવરનો ૬૩	૬૩

નમશકાર રવાંનનો.....	૬૩
સવાલ જવાબ.....	૬૫

ભાગ ૩ જો.

અમરેસરથરેમ ગેહ.....	૫
પ્રથકેત ગેહ	૨૭
ખુરશેદ નીઆઝેશ.....	૩૫
મેહર નીઆઝેશ.....	૬૯
દોઆ વીસપ હુમત.....	૮૪
દોઆ નાંમ સેતાઈશને	૮૬
નમશકાર એહારે દયાનો.	૯૦
સવાલ જવાબ.....	૯૮

ભાગ ૪ થો.

માહમોખતાર નીઆઝેશ.....	૫
અરદવીસુર નીઆઝેશ	૩૦
આતશ નીઆઝેશ	૪૭
પતેત પશેમાંની.	૭૪
દીનનો કલમો	૧૨૦
બાજ જમવાની.	૧૨૨
બાજ વીસાબ તથા હાજતની.....	૧૨૩
દોઆ તનદરૌસતી.	૧૨૭
સવાલ જવાબ.....	૧૨૦
સુધી પતર.....	૧૩૮

જોહર ખખર.

મારા હમદીન સરવે શાહેમીને શેવક નમનતાઈ સાથે ખુશ ખખર એ આપેચ કે હમે ધારવેલું કાંમ હુંક મુદતમાં પાર પડીકું છે. અને કબુલાત પરમાંણે ચેહારે ભાગ છપાઈ ચુકા છે.

આ બાંલખોધ (એટલે ધરમ ખોધ) ચોપાંનેઆંથી કાંહાં અને ઢેલી જગા ઉપર બચાંએને કેલવણી અપાએછે તેનું જાણવું. શર જમશેદજી જીજીભાઈ ખારોનેદના ધરમખાતાંની નીશાલો શુરત, નવશારી, ગનદેવી, વજ્રશાદ, ઉદવારે, શરોદા, નારંગોલ, દેવીઅર તારાપોર, તથા શેક મેરાંમજી નોશરવાંનજી સીરવાઈની શખાવતથી નોવશારી ખાતે નીશાલો અને પરચુટણ મલી નંગ ૨૪૦) બશો ચેઆલીશ મુશ્ત આપવામાં આવેછે. અને મુંખાઈ ખાતેની તરણ ધણીઆતી નીશાલોમાં ચાલેછે, એ વગેરે શેંકડો જરયોશતી બચાંવો પોતાનાં ધેરમાં શીખેછે, જેથી આશા રાખવામાં આવેછે કે ખીજી ધણીઆતી ઇચ્છાલોનાં મા

લેકો ઘેઆંત આવી પોતાની નીશાલમાં ચાલુ કરશે.
 અને સખાવતનો દશત લમખાવી ગરીબ જરથોશ-
 તીનાં બચાવેને મુક્ત અપાવી ધરમનું ઉત્તેજન
 વધારશે. એજ મખશદ.

ખીજી એકે આ એઆડે ભાગ છુતા છુતા તથા
 એકંદર બાંધેલા વેચાતાં મજશે તેનું કેકાંણું, કોટ
 મધે મીં જાંહાંગીર બેજનજી કરાંણીની છુક શેલ
 રની દુકાંતપરથી તથા ચનીવારી વાડીઆજીનાં આ
 તથાબેહરાંમની શાંમને દાદાભાઈ બમનજી અરજાં
 નીની શુખરની દુકાંણુપરથી તથા વરતમાંન પરેશ
 માંથી અને હમારી પાશેથી વેચાતાં મજશે.

ભાગ ૧ લો કીંમત એક આનો.

ભાગ ૨ જો કીંમત બે આના.

ભાગ ૩ જો કીંમત ત્રણ આના.

ભાગ ૪ થો કીંમત ચાર આના.

એકંદર બાંધેલું એમખાશની જલેહ શાયે આના ૧૨

એકંદર બાંધેલું સુનેરી ગીલીટનો (૩૧).

